

ఈ హత్య నీ కోసం!

విశ్వమోహిని

బాలభానుడు లోక పర్యటనకు సన్నద్ధుడవుతూన్న వేళ-
డిటెక్టివ్ ప్రాజ్ ఇంటివద్ద ప్రత్యక్షమయ్యాడు
క్రయింబ్రాంచ్ ఇన్ స్పెక్టర్ మాధవ్.

గీత బలవంతంగా కుదిపి లేపటంతో తప్పనిసరిగా
నిద్రలేచి డ్రాయింగ్ రూంలాకి వచ్చిన ప్రాజ్ —
మాధవ్ ని చూడగానే నిద్రకళ్ళను నల్లపిల్లిని చూసినట్లు
ఫీలయ్యాడు.

“ఊరకరారు పోలీసులు! ఏమిటి విశేషం, తెల్లవార
కుండానే నామీద అగ్రహం — సారీ — అనుగ్రహం
కలిగింది నీకు?” అన్నాడు ప్రాజ్ మందహాసంతో ఇన్
స్పెక్టర్ ను దేశించి.

ఇన్ స్పెక్టర్ వదనం గంభీరంగా వుంది.

“ప్రాజ్! యూ ఆర్ ఆండర్ అరెస్టు!” అన్నాడు.

చిన్నగా ఉలిక్కిపడ్డాడు ప్రాజ్. ఉలికిపాటును
కప్పిపుచ్చుకుంటూ, “రాత్రి పీడకలేమీ రాలేదుగదా?”

అన్నాడు చిరునవ్వుతో.

“అయాం నాట్ జోకింగ్.”

“మరి—? ప్రాదుసే ఈ వైత్య ప్రకాశానికి హేతు వేమిటి, మాధవా?” అన్నాడు ప్రాణ్ నాటక ఫక్కిలో.

“డోంట్ బీ సిరీ!” అన్నాడు మాధవ్ కటువుగా.

“కాబరే డాన్సర్ మేనకను హత్యచేసిన నేరానికి నిన్ను అరెస్టు చేస్తున్నాను.”

ఇన్ స్పెక్టర్ చూపించిన అరెస్టు వారెంట్ ను చూసి తెల్లబోయాడు ప్రాణ్.

“డామిట్ మాధవ్! మనిద్దరిలో ఒకరికి నిద్రమతు ఇంకా వదిలివుండదు ....” అన్నాడు. “లేకపోతే, ప్రాదుసే ఏమిటి ఈ న్యూస్స్?”

“కటిట్ మాన్! లెటజ్ గో—” అన్నాడు ఇన్ స్పెక్టర్, జేబులోనుండి హాండ్ కఫ్స్ తీస్తూ.

అది చూసి నిర్ఘాంతపోయింది మిస్ గీత.

2

“ప్రాణ్ జీ! వుయ్ నీడ్ యువర్ హెల్ప్” అన్న వ్యక్తుల వంక పరిశీలనగా చూశాడు డిటెక్టివ్ ప్రాణ్.

ముగ్గురు వ్యక్తులు కూర్చున్నారు డిటెక్టివ్ కెదునుగా. ఆ మధ్య వయస్కులు ముగ్గురిలో ఇద్దరు నగరంలో గొప్ప పేరు ప్రఖ్యాతులున్న లక్షాధికారు. ఒకతని పేరు శంకర్ లాల్. బంగారు నగల వ్యాపారి. రెండవ వ్యక్తి శేట్ కిషోరీలాల్. ఫైనాన్సియర్ అతను....ఇక మూడవ మనిషి ఫైనాన్స్ బ్రోకర్ సాధుసింగ్.

“పెద్దలందరూ స్వయంగా వచ్చారంటే ఏదో విశేషమే వుండాలి. ఎలా సహకరించగలనో చెప్పండి”

అన్నాడు ప్రాణ్.

ఒకసారి ముఖాలు చూసుకున్నారు మగ్గురూ. కళ్ళతోనే మాట్లాడుకున్నారు. మగ్గురిలోకి చిన్నవారైన సాధుసింగ్ గొంతు సవరించుకున్నాడు. “మిష్టర్ ప్రాణ్! ఇప్పుడు మేము చెప్పబోయేదంతా రహస్యంగా వుంటుందని ముందుగా మీరు హామీ యివ్వాలి” అన్నాడు.

“షర్! అవసరమయితే తప్ప క్లయంట్స్ యొక్క రహస్యాలను బయటపెట్టారు డిటెక్టివ్లు. కనుక ఆ విషయంలో మీకు భయంలేదు” అన్నాడు ప్రాణ్ సిగరెట్ పొగ గాలిలోకి వూదూతూ.

“థాంక్స్” అంటూ ప్రారంభించాడు సాధుసింగ్. “రిండు రోజుల క్రితం బాంబాయినుండి రమేష్ చంద్ర అనే ఓ వజ్రాల వ్యాపారి నగరానికి వచ్చాడు. అతనివద్ద సుమారు కోటిరూపాయలు విలువచేసే వజ్రాలున్నాయి. వాటిలో అపూర్వమూ, అమూల్యమూనయిన వజ్రాలెన్నో వున్నాయి. వాటిని నగరంలోని ప్రముఖ వ్యాపారసులకు చూపి, అమ్మకంపెట్టే నిమిత్తం బిజినెస్ టూర్ మీద నగరానికి వచ్చాడతను. ఆ సందర్భంలో మేమంతా కలిసి నిన్న రాత్రి హోటలు చోళాలో గొప్ప విందు చేశాము....”

ఆగి, సాభిప్రాయంగా కిషోరిలాల్ కన్నుల్లోకి చూశాడు సాధుసింగ్.

“ప్రాణ్ జీ! రమేష్ చంద్ర అదృశ్యమయ్యాడు. ఎక్కడున్నాడో, ఏమయ్యాడో బోధపడకుండా వుంది” అన్నాడు కిషోరిలాల్.

“పూరి వివరాలు చెప్పాలి మీరు....రమేష్ చంద్ర

రాత్రి పార్టీ తరువాత ఎక్కడ విడిదిచేశాడో ఏమేం చేశాడో చెప్పండి” అన్నాడు ప్రాణ్.

“పార్టీ పూర్తయ్యేసరికి ఆర రాత్రి దాటిపోయింది. ఆ పార్టీలో ప్రముఖ కాబరే డాన్సర్ మేనక కూడా పాల్గొంది. రమేష్ చంద్రకు ఆమెతో పరిచయముంది. అందుకే రాత్రి ఆమె ఇంట్లో గడిపేందుకు వెళ్ళాడతను. తెలవారి చూసే ఆతను కనిపించలేదట! వెంటనే మాకు ఫోన్ చేసింది మేనక” వివరించాడు శంకర్ లాల్.

“తెలిసిన చోటనలా వెదికాం రమేష్ చంద్ర కోసం. ఆతని జాడ తెలియలేదు. ఒక వేళ అరేంటుగా బొంబాయి తిరిగి వెళ్ళిపోయాడేమోనని, బొంబాయి కాంటాక్టు చేశాము. అక్కడికీ వెళ్ళలేదని తెలిసింది. సుమారు కోటి రూపాయలు విలువచేసే వజ్రాలు ఆతని దగ్గరున్నాయి. అందుకే భయం కలిగింది మాకు, ఆతనికి ఏదైనా అపద సంభవించిందేమోనని” అన్నాడు సాధుసింగ్.

“పోలీస్ కంప్లెయింటిచ్చి అల్లరిచేయటం ఇష్టలేక ప్రయివేట్ డిటెక్టివ్ ద్వారా ఆతని ఆచూకీ తెలుసుకోవాలని నిశ్చయించుకున్నాం మేము. అందుకే మీ సహాయం కోరి వచ్చాం” అన్నాడు కిషోరిలాల్.

“ప్రాణ్ జీ! వెంటనే మీరు రమేష్ చంద్ర ఆచూకీ కనిపెట్టాలి. ఆతను ఏ అపదలోనయినా చిక్కుకున్నట్లయితే ఆతన్ని కాపాడాలి మీరు.... ఖర్చులకు వెనుదీయకండి. వజ్రాలతోపాటు రమేష్ చంద్రను తెచ్చి అప్పగించారంటే—మీరు కోరిన ఫీజు ఇచ్చుకుంటాం” అన్నాడు శంకర్ లాల్.

ఔనన్నట్లు తలలూపారు కిషోరిలాల్, సాధుసింగ్ లు.

“ఈ కేసును టేకవ్ చేయడానికి నాకేం అభ్యంతరం లేదు. కాని, ముందుగా ఈ విషయం పోలీసులకు తెలపటం ముఖ్యం” అని సలహా ఇచ్చాడు ప్రాణ్.

“కాని, ప్రముఖ వజ్రాల వ్యాపారి కోటి రూపాయల వజ్రాలతో మాయమయ్యాడన్న వార్త పత్రికలకెక్కితే ఇంకేమైనా వుందా? ఇటు మద్రాసు నగరంలోనూ, అటు బొంబాయిలోనూ ఎంత పెద్ద అలజడి రేగుతుందో వూహించారా?” అన్నాడు సాధుసింగ్.

“తప్పదు, మిష్టర్ సింగ్! కాకుంటే ఈ విషయాన్ని గోప్యంగా వుంచవలసిందిగా పోలీసులను కోరవచ్చును” అన్నాడు ప్రాణ్.

ఒకసారి ముఖాలు చూసుకున్నారు ముగ్గురూ.

“ఆల్ రైట్ మీ సలహా ప్రకారమే చేస్తాం. వి.జి.సి కలుసుకుని మాట్లాడతాము” అన్నాడు కిషోరీలాల్ చివరకు.

అంతలో రిఫ్రెష్ మెంట్సు రావటంతో వాటిని తీసుకుంటూ ఆలోచనలో పడ్డారంతా.

“ఇక ఇతర వివరాలు చెప్పండి” అన్నాడు ప్రాణ్.
 “రాత్రి పార్టీకి ఎందరు వచ్చారో, ఎవరెవరు వచ్చారో లిస్టు ఇవ్వండి. మేనక చిరునామా చెప్పండి.”

సాధుసింగ్ ఇచ్చిన వివరాలను నోట్ చేసుకున్నాడు ప్రాణ్.

“రమేష్ చంద్ర ఫోటో వుంటే ఇవ్వగలరా?” అడిగాడు ప్రాణ్.

సాధుసింగ్ వంక చూశాడు కిషోరీలాల్.

“పోయినసారి రమేష్ చంద్ర నగరానికి వచ్చినపుడు తీసిన ఫోటో కంపెనీ ఆల్బమ్లో వుండాలి. చూసి

పంపిస్తాను” అన్నాడు సాధుసింగ్.

తరువాత అద్యాత్ముగా డిటెక్టివ్ ప్రాణ్ కి అయిదు వేలకు చెక్ యిచ్చి వెళ్ళిపోయారు వాళ్ళు.

3

కాబరే దాన్సర్ మిస్ మేనక అడయారులో వుంటోంది.

ప్రాణ్ అక్కడికి వెళ్ళేసరికి రాత్రి ఏడు గంటలయింది.

మేనక పాపులర్ దాన్సర్. ఆమెకు ఇరవయ్యే ఏళ్ళుంటాయి. పేరుకు తగినట్టే చాలా అందంగా వుంటుంది. ఒంటినిండా గుడ్డలు కప్పుకున్నా అపురూపమైన ఆమె సౌందర్యం స్త్రీలనే మోహానికి గురిచేస్తుంది. ఆటువంటిది ఆమె నెట్ క్లబ్ లో గుడ్డలు విప్పుకుని దాన్సేస్తూంటే వేరే చెప్పనవసరంలేదు. పురుషులంతా పిచ్చివాళ్ళయిపోతూంటారు. అద్వితీయమయిన ఆమె సౌందర్యాన్ని క్షణకాలమైనా తమ స్వంతం చేసుకునేందుకు వేలు ఖర్చుచేసారని వినికిడి.

ఓ లక్షాధికారి ప్రేమతో ప్రెజెంట్ చేసిన ఓ అందమయిన బంగళాలో వొంటరిగా వుంటోంది మేనక.

డిటెక్టివ్ ప్రాణ్ పేరు వినగానే సాదరంగా అతన్ని ఆహ్వానించిందామె. గులాబిరంగు దేహానికి మ్యాచ్ అయిన రైట్ రోజ్ మిడిల్లో అతనికి దర్శనమిచ్చిందామె.

ఆ అందాలరాశిని చూసేసరికి ప్రాణ్ గుండె ఒకసారి కొట్టుకోవటం మానేసింది. అందమయిన స్త్రీలపట్ల బలహీనత వుంది ప్రాణ్ కి. ఇక మేనకవంటి సుందరిని చూస్తే చెప్పాలా! నిశ్చబ్దంగా గుటకలు మ్రింగాడు.

చీరునవ్యులొ డిట్టెక్కి వక్కి విలాసంగా చేతులు
కోడించి నమస్కరించింది మేనక.

తనను తాను నిగ్రహించుకున్నాడు ప్రాణ్. అయినా,
“యూ ఆర్ వెరీ వెరీ బ్యూటిఫుల్, మిస్ మేనకా!”
అని కాంపి మెంట్ చేసుకుండా వుండలేకపోయాడు.

“ధా. క్యూ” అందామె అందంగా నవ్వుతూ.

“మిస్ మేనకా! ప్రముఖ వజ్రాల వ్యాపారి ర మేష్.
చంద్ర అదృశ్యమయినట్లు నీకు తెలుసు. ఆ సందర్భంలో
నీతో కొద్దిగా మాట్లాడాలి” అన్నాడు ప్రాణ్, బిజి
వేస్ కి దిగుతూ.

ఆమె వదనంలో ఆశ్చర్యం కనిపించింది.

“ర మేష్ చంద్ర అదృశ్యమయ్యారా!?” అంది నమ్మ
లేనట్లు.

“ఔను. అతన్ని కనిపెట్టవలసిందిగా శంకర్ లాల్
ప్రభృతులు నన్ను కోరారు” అన్నాడు ప్రాణ్.

“ఆశ్చర్యంగా వుంది. అర్జెంట్ పని వుండటంతో,
నన్ను లేపకుండా వెళ్ళిపోయి వుంటారనుకున్నాను.
అందుకే శంకర్ లాల్ గారికి ఫోన్ చేసి అడిగాను. అంతే
కాని, ర మేష్ చంద్ర అదృశ్యమైన సంగతి నాకింతవరకు
తెలియదు” అందామె.

“నీనుండి కొన్ని వివరాలు కావాలి నాకు” అన్నాడు
ప్రాణ్.

“అడగండి, తెలిసే చెబుతాను.”

“రాత్రి హోటలు చోళాలో విందుకు నువ్వు హాజ
రయ్యవు కమా?” ప్రశ్నించాడు ప్రాణ్.

ఔనందామె.

“పార్టీ తరువాత ఏమయింది?”

“ఏముంది? రమేష్ చంద్రతో నాకు అంతకుముందే పరిచయముంది. ఎప్పుడు మద్రాసు వచ్చినా రాత్రులు నాతోనే గడుపుతాను. రాత్రి కూడా పార్టీ ముగియ గానే ఇక్కడికి వచ్చాం.... నేను స్నానంచేసి వచ్చేసరికి ఆయన బట్టలు మార్చుకుని లుంగీ కట్టుకున్నారు. డ్రింక్స్ సిద్దంచేశారు. ఆ తరువాత రెండు, మూడు గంటలు మాకు కాలం తెలియలేదు. తెల్లవారేముందు నిద్రపోయా నేమో ఉదయం ఎనిమిదిగంటలవరకు మెలకువే రాలేదు. ఆప్పుడు లేచి చూస్తే రమేష్ చంద్ర లేరు. ఆయన శ్రీఫ్ కేసు, షూస్ కూడా కనిపించలేదు. నా నిద్ర చెరపటం ఇష్టంలేక ఆయన వెళ్ళిపోయి వుంటారనుకుని, శంకర్ లాల్ కి ఫోన్ చేసి చెప్పాను. ఆ తరువాత ఏం జరిగిందో నాకు తెలియదు” అనది మేనక.

“వజ్రాలు ఆ తనతోనే వున్నాయి కదూ?” ప్రశ్నించాడు ప్రాణ్.

“ఇక్కడికి వచ్చినప్పుడు ఆయన శ్రీఫ్ కేస్ కూడా తెచ్చారు. సో, వజ్రాలు అందులో వున్నాయనే అను కుంటాను” అందామె.

“పడుకునేముందు ఆ శ్రీఫ్ కేస్ ను ఎక్కడ దాచా డతను?”

“నాకు తెలియదు. చెప్పానుగా — ఇంటికి రాగానే నేను బాత్ రూంకి వెళ్ళి స్నానంచేశాచ్చానని. ఆప్పటికే ఆయన డ్రెస్ చేంజ్ చేసుకుని సిద్ధంగా వున్నారు. శ్రీఫ్ కేస్ ఎక్కడ దాచాలో నేనంతగా పట్టించుకో లేదు.”

“ఊటిరూపాయలు విలువచేసే వజ్రాలు ఆ శ్రీఫ్ కేసులో వున్నాయి. దానిని భద్రంగా దాచాడో లేదో

నీకు తెలుసుకోవాలనిపించలేమా?”

తల అడ్డంగా త్రిప్పిందామె.

“లేదు ప్రాణ్ జీ! అలాంటివన్నీ నాకు మామూలే. నిజం చెప్పాలంటే ఎందరో ధనికులు తరచు నా వద్దకు వస్తూంటారు. నాపైన సమ్మకంతో లక్షలతో వస్తూంటారు క్కడికి. వెగా రమేష్ చంద్రకు ఈ ఇంట్లోని ప్రతి చోటూ క్షుణ్ణంగా తెలుసు. కనుక నేను ప్రత్యేకంగా అతనికి చెప్పవలసరంలేదు” అంది.

“ఐసీ” అన్నాడు ప్రాణ్ సాలోచనగా. “రమేష్ చంద్ర ఎటువంటివాడు?”

“అంటే?”

“ఐ మీన్, జాగ్రత్తపరుడా, లేక నిర్లక్ష్య వైఖరి కలవాడా అని.”

నవ్విందామె. “ధనం నిర్లక్ష్యపు వైఖరిని తెచ్చి పెట్టినా కోటి రూపాయలు విలువచేసే వజ్రాల విషయంలో ఎవరూ అజాగ్రత్తగా వుంటారనుకోను” అంది.

“పనహావ్ప యూ ఆర్ రైట్” అన్నాడు ప్రాణ్ మందహాసంతో.

“ప్రాణ్ జీ! రమేష్ చంద్రకు హాని ఏమీ కలగలేదు గదా?” అంది మేనక, గొంతులో అత్యుత తొంగి చూస్తూంటే.

“అది తెలుసుకోవడానికే ప్రయత్నిస్తున్నాను” అన్నాడు ప్రాణ్. “బెదిబె .... రాత్రి విందుకు హాజరయిన పెద్దమనుషులను గూర్చి నీ అభిప్రాయమేమిటి?”

మళ్ళీ నవ్విందామె. “మీకే అన్నాడుగా పెద్దమనుషులని.... దాదాపు అంతా లక్షాధికారులే. అందరూ రమేష్ చంద్ర తీసుకొచ్చిన వజ్రాలపైన కోర్కో గొప్ప

ఆసక్తి కలవారే" అంది.

"మొత్తం ఎందరు హాజరయ్యారు వినుకు?"

ఒక నిమిషం మనసులోనే లెక్కించుకుంటూ వుండి పోయిందామె. "నేను, రమేష్ చంద్ర కాక డజనుమంది" అంది.

తన ఇంట్లో పెనుగులాట జరిగిన చిహ్నాలు వగైరా లేవీ కనిపించలేదని చెప్పిందామె.

మరికొన్ని వివరాలను తెలుసుకుని, ఆమె ఇచ్చిన రిఫ్రెష్ మెంట్స్ ను ఆరగించి 'థాంక్స్' చెప్పి అక్కడి నుండి బయలుదేరాడు ప్రాణ్.

గుమ్మంవరకూ వెళ్ళిన డిటెక్టివ్ ని వెనక్కు పిలిచింది మేనక.

"ప్రాణ్ జీ! దయచేసి రమేష్ చంద్రకు ఏ హానీ కలగకముందే త్వరగా కనిపెట్టండి అతన్ని.... వి—వి లవ్ హిమ్ సో మచ్" అంది. ఆమె స్వరంలో తొంగి చూసిన విషాద రేఖను, కన్నులలో ప్రతిఫలించిన భయాన్ని గమనించాడు ప్రాణ్.

ఆమె దగ్గరగా వెళ్ళి, "డోంట్ వర్రీ, మేనకా! వి విల్ దూ మె బెస్ట్" అంటూ సున్నితంగా ఆమె చేయి నొక్కి బయటకు నడిచాడు.

4

ఆ బంగళానుండి బయటకు వచ్చిన ప్రాణ్, సాలా చనగా కారువేపు నడిచాడు. డోర్ తెరుస్తూంటే ఎక్కడినుండో సన్నగా ఈల వినిపించింది. ఆగి అటు వేపు చూశాడు. ఎవరూ కనిపించలేదు. డోర్ తెరవ బోతూంటే మళ్ళీ వినిపించింది ఈల.

అలా రెండు, మూడుసార్లు ఈల వినిపించటంతో,

అది బంగళా ప్రహారీ బయటనుండి వినిపిస్తున్నట్లు గ్రహించిన ప్రాణ్, కారు ఎక్కకుండా గేటువైపు నడిచాడు.

గేటు దాటి అటూ ఇటూ మాన్యాన్న ప్రాణ్ మీదకు హఠాత్తుగా చీకట్లోనుండి ఇద్దరు వ్యక్తులు విరుచుకు పడ్డారు.

ఒక వ్యక్తి ప్రాణ్ గడ్డొక్కింద గ్రుద్దితే, రెండవ వాడు కడుపులో గ్రుద్దాడు.

ఆ సడెస్ అటాకోతో ఎగిరి గేటుమీద పడ్డాడు ప్రాణ్. అతను వెకి లేచే లోపునే మీదకు వురికారు ఆ వ్యక్తులు.

వాళ్ళవరో, ఎందుకలా ఈలవేసి పిలిచి మరీ అటాకో చేకారో బోధపడలేదు ప్రాణ్ కి.

ఒకణ్ణి బూటు కాలితో మొలపైన తన్నాడు. రెండవవాణ్ణి చేత్తో పీకమీద కొట్టాడు. బూటు చెబ్బి తిన్న వ్యక్తి అగుస్తూ సురంగా పడ్డాడు.

చేలి చెబ్బితిన్న వ్యక్తి మాత్రం ఆ చెబ్బును లెక్క చేయకుండా ప్రాణ్ మీద కలబడి అతని కంఠం పట్టుకున్నాడు రెండు చేతులతోనూ. ఒక క్షణం ఊపిరాడ లేను ప్రాణ్ కి. అతడి పట్టు విడిపించుకునేందుకు ప్రయత్నిస్తూ మోకాలితో అతని కడుపులో పొడిచాడు. పట్టు కొద్దిగా సడలింది. ఆ వ్యక్తి కాళ్ళపైన గట్టిగా తన్నాడు. క్రింద కూలిపోయాడతను. అదే సమయంలో ప్రాణ్ మీదకు ఉరికిన రెండవ వ్యక్తి అడ్డువచ్చిన మొదటి వ్యక్తిమీద పడిపోయాడు.

స్ప్రింగ్ లా లేచి నిలుచున్నాడు ప్రాణ్. కోపంతో అతని వదనం ఎరుపెక్కింది. మాన్యాంటే ఆరితేరిన

రాడీలలా కనిపిస్తున్నారు వాళ్ళు. తగిన బుద్ధి చెప్పాలనుకున్నాడు.

అరచేతిని బాకులాచేసి, వెకిలేనూన్న వ్యక్తులలో ఒకణ్ణి మెడపైన కొట్టాడు. వాడు బాధతో అరుస్తూ పీక తెగిన కోడిపిల్లలా నేలపైకి ఒరిగిపోయాడు.... రెండవ వాణ్ణి ఘాతో గడ్డంక్రింద తన్నాడు. వాడు ఫుట్ బాల్ లా ఎగిరి దొరుకుంటూ పడిపోయాడు.

మెడపై దెబ్బతిన్నవాణ్ణి పట్టుకుని లేవదీశాడు ప్రాణ్. జాగ్రత్తగా వాడి మెడను సవరించాడు. తరువాత అరచేతిని బాకులాచేసి అదే చోటులో మళ్ళీ దెబ్బకొట్టాడు. ఎదురుమాడని ఆ దెబ్బకు పెద్దగా అరుస్తూ నేలపైన బోరా పడిపోయాడు ఆ వ్యక్తి.

అంతలో రెండవ వ్యక్తి వేగంగా మాసుకొచ్చాడు. వాడి చేతిలో కత్తి వెలుతురులో తగుక్కుమంది.... ఒక్క ఉరుకులో వచ్చి కత్తితో ప్రాణ్ గుండెల్లో పొడిచాడు ఆ వ్యక్తి. సమయానికి తప్పుకోగలిగాడు ప్రాణ్.

పట్టు తప్పటంతో ముందుకు తూలాడు ఆ వ్యక్తి. వాడి వీపుమీద గట్టిగా గ్రుద్దాడు ప్రాణ్. నేలపైన పడిపోయాడు వాడు. పడటంతో కత్తి చేతిలోనుండి జారి దూరంగా పడిపోయింది. దాని నందుకోబోయాడు ప్రాణ్. అలా చేతుటంలో కొన్ని సెకనులపాటు రెండవ వ్యక్తివేపు వీపు వుంచాడు.

ఆ అవకాశాన్ని జారవిడుచుకోలేదా వ్యక్తి. చటుక్కున లేచి నిలుచున్నాడు, మెడ నొప్పి కూడా లెక్కచెయ్యకుండా. వంకర మెడతోనే ప్రాణ్ సు సమీపించాడు. ఉక్కులా వున్న చేతులు రిండు

వీగించి, ప్రాణ్ తలవైన బలంగా మోదాడు.

ఆ దెబ్బతో తల దిమ్మెక్కింది ప్రాణ్ కి. కళ్ళు బెరు క్రమ్మటంతో ముంసుకు తూలిపోయాడు. పడకుండా ఆపుకోవాలన్న ప్రయత్నంలో గేటు పట్టుకోబోయాడు. కాని, పట్టు తప్పటంతో గేటుపైన పడిపోయాడు. అలా పడటంతో తల గేటుకు కొట్టుకుంది. దాంతో స్పృహ తప్పి నేలకు జారిపోయాడు.

డిటెక్టివ్ ని కదిలించి చూశారు ఆ వ్యక్తులు. మక్కు దగ్గర వ్రేలుపెట్టి చూశారు. తరువాత సంతృప్తిగా తలలు పంకించారు. చేతులు దులుపుకుని అక్కడినుండి వుదాయించారు.

5

ఓ అరగంట తరువాత దారినపోయే వాళ్ళెవరో చూసి తెలివి తెప్పించటంతో, ఇంటికి చేరుకున్నాడు ప్రాణ్. తలంతా దిమ్ముగా వుంది. దెబ్బలు బలమయినవి కాకున్నా, అవి తిగిలినచోటు గున్నితమైనది కావటంతో స్పృహతప్పటం జరిగింది. ఫ్రాక్చర్ ఏమీ లేకపోయినా, నొప్పిగా మాత్రం వుంది తలంతా.

హార్టిక్స్ త్రాగి విశ్రాంతిగా పడుకున్నాడు ప్రాణ్. రాత్రి తొమ్మిది గంటలకు టెలిఫోన్ మ్రోగింది. గీత వెళ్ళి రిసీవరు తీసింది. ఆ కాల్ ప్రాణ్ కి. అతనికి బాగో లేదనీ, విశ్రాంతి తీసుకుంటున్నాడనీ చెప్పినా, అరెంటుగా అతనితో మాట్లాడాలన్నారెవరో, పేరు చెప్పకుండా. తప్పనిసరిగా ప్రాణ్ ని పిలుచుకొచ్చింది గీత.

“హలో..ప్రాణ్ హియర్ ....” అన్నాడు డిటెక్టివ్ రిసీవరందుకుని.

“హల్లో, ప్రాణ్! హా దూ యూ దూ?” అని వినిపించింది అవతలినుంచి.

“ఫెన్. హూ యాజ్ ఇట్?” ప్రశ్నించాడు ప్రాణ్.

“తల పూ రిగా చిట్టలేదుగదా?”

అవతలినుండి ఆ ప్రశ్న వినటంతో తెలబోయాడు ప్రాణ్. ఆగంతకులు తనను ఆటాక్ చేసిన సంగతి ఎవరికీ చెప్పలేదు తాను. ఆ వ్యక్తికెలా తెలిసింది?!

“ఎవరు నువ్వు?” ప్రశ్నించాడు ప్రాణ్.

“నీ శ్రేయోభిలాషిని!”

దాని కర మేషిటో ప్రాణ్ కి తెలుసు. కళ్ళతోనే గీతకు సైగ చేశాడు ప్రాణ్. ఏదో అరమయినట్టు తల పంకించి అక్కడినుండి వెళ్ళిపోయింది గీత.

“నా తలకు దెబ్బ తగిలిందని నీకవరు చెప్పారు?” ప్రశ్నించాడు ప్రాణ్.

అటువైపునుండి సన్నగా నవ్వు వినిపించింది.

“నీ శ్రేయోభిలాషిని ముందే చెప్పాను .... నిన్ను చీమ కరిచినా నాకు తెలిసిపోతుంది” అన్నాడు అవతలి వ్యక్తి.

“ఇంతకూ ఏమంటావ్?” అన్నాడు ప్రాణ్ తన విసుగుదలను కప్పి పుచ్చుకుంటూ.

“ప్రాణ్! దయచేసి అనవసరపు విషయాలలో కలగ జేసుకోకు ....”

“ఇప్పుడు ఏ విషయంలో కలగ జేసుకున్నానంటావ్?” అన్నాడు ప్రాణ్ ఆశ్చర్యంగా.

“రమేష్ చంద్ర మాయం కేసులో నిన్ను తల దూర్చ వద్దంటున్నాను” అన్నాడు ఆ వ్యక్తి.

“ఎందు చేత?”

“నీ ప్రయత్నం ఫలించదు కనుక.”

“ఆ సంగతి నీకలా తెలుసు?”

“నాకు జ్యోతిషం తెలుసు” అంటూ మళ్ళీ నవ్వాడు ఆ వ్యక్తి.

“నేను ఈ కేసు పరిశోధించటంవలన నీకొచ్చిన నష్ట మేమిటి?”

“నష్టం నాకు కాదు—నీ తలకు!” అని మరోసారి పెద్దగా నవ్వాడు ఆతను.

“లిసన్, మిష్టర్! వూరూ పేరూ లేని వ్యక్తుల సలహాలను పాటించవలసిన అవసరం నాకు కనిపించటం లేదు” అన్నాడు ప్రాణ్ తాపీగా.

“కాని, నాకు కనిపిస్తోంది” అన్నాడు ఆ వ్యక్తి. “నీ తలకాయ చిల్లులుపడకుండా వుండాలంటే నువ్వు నా సలిహా పాటించటం ముఖ్యం.”

“నా తలకాయ గురించి నా కంటే నీకే ఎక్కువ బెంగగా వున్నట్లుండే!” అన్నాడు ప్రాణ్ వ్యంగ్యంగా. “ఇంతకూ నా పరిశోధనవల్ల ఎవరి తలకాయలు ఎగురు తాయో చెప్పనేలేదు నువ్వు.”

“అయాం వార్నింగ్ యూ, మాన్! చెప్పినమాట వినకపోయావంటే ప్రాణాలను కూడా కోల్పోతావ్. ఈ రోజు జరిగింది శాంపుల్ మాత్రమే .... జాగ్రత్త!”

అంటూ రిసీవరు పెట్టెకాదు ఆ వ్యక్తి.

సాలాచనగా రిసీవరును రెస్టుమీద పెట్టెసి బెడ్ రూంకి నడిచాడు ప్రాణ్.

గీత ఆతనికి ఎదుగొచ్చింది.

“ఆ కాలే ఎక్కడినుండో తెలుసుకున్నావా?” అని

ప్రశ్నించాడు.

“ఊ... ఫ్లాటింగ్ క్లబ్ 'సీ బర్' నుండి వచ్చింది కాల్” అంది గీత. ప్రాబ్ సెగనందుకుని బెడ్ రూం లో వున్న రెండో టెలిఫోన్ ద్వారా ఎక్స్చేంజ్ ని కాంటాక్టు చేసి ఆ కాల్ ఎక్కడినుండి వచ్చింది తెలుసుకున్నది ఆమె.

ఫ్లాటింగ్ క్లబ్ 'సీ బర్' హార్బర్ సమీపంలో వుంది. ఆధునిక పదతులలో నిర్మింపబడిన పెద్ద లకరీ షిప్ అది—వివిధ రకాల ఎంటర్ టెయిన్ మెంట్స్, గాంబ్లింగ్స్, బార్స్, కళకళలాడే మూవింగ్ క్లబ్ అది! సముద్రంలో అయిదు కిలోమీటర్ల కేడి యన్ లో ఆ క్లబ్ క్లబ్ కే కదులుతూ వుంటుంది. పాపులర్ నైట్ క్లబ్ అది. అన్ని రకాల యాక్టివిటీస్ కీ ఆలవాలమది. ఖర్చు ఎక్కువయినా దాదాపు అన్ని తరగతులవారూ వీదో ఒక సందర్భంలో ఆ క్లబ్ ని దర్శించని వారుండరంటే అతిశయోక్తి కాదు.

కోటీశ్వరుడు రమేష్ చంద్ర అదృశ్యానికి వెనుక పెద్ద 'షార్క్'లే వున్నాయని గ్రహించాడు ప్రాబ్. ఆ పరిశోధన కొనసాగించకుండా హెచ్చరించడానికే తన మీద ఆ సడన్ అటాక్ జరిగిందని నిరారణ అయి పోయింది. అతనిలో పట్టుదల పెరిగింది. ఏలాగైనా ఆ కేసు అంతుచూడాలనుకున్నాడు. ఆ కేసుకు 'కో' ఫ్లాటింగ్ క్లబ్ లో వుండచ్చునన్న అనుమానం కలిగింది— ఆలస్యంచేస్తే పరిస్థితి చేయిదాటి పోవచ్చును. ఫాస్టుగా పనిచేయాలనుకున్నాడు.

ఆ రాత్రికి విశ్రాంతి తీసుకోమని గీత ఎంత మొత్తుకున్నా వినిపించుకోకుండా ఓ అరగంట తరువాత

‘సీ బర్డు’కి బయలుదేరాడు ప్రాణ్.

రంగు రంగు లెట్రో హార్బర్ కి మూడు కిలోమీటర్ల దూరంలో సముద్రంపైన తేలియాడుతున్న ఫ్లోటింగ్ ‘సీ బర్డు’ పెళ్ళికూతురులా వుంది.

లాంచ్ లలో ఎందరో ఆ క్లబ్ కి వెళుతున్నారు. ఎంట్రన్స్ టికెట్ తీసుకొని వారితోపాటు క్లబ్ లో ప్రవేశించాడు ప్రాణ్.

రూపంలో మార్పులు చేసుకున్నాడతను. మూతికి కోరమీసాలు పెట్టుకొని, గడ్డం అంటించుకున్నాడు. ఎడమకంటికి క్రిందుగా ఫులిపిరికాయ అతికించుకున్నాడు. తలపైన కుచ్చుటోపీ పెట్టుకున్నాడు. ఓ మున్లీమ్ యువకుడిలా తయారయ్యాడు.

సరాసరి బార్ లో ప్రవేశించాడు ప్రాణ్. సందడిగా వుంది. ఒకసారి అంతటా కలయజాసి మూలగా వున్న టేబిల్ దగ్గరకళ్ళి కూర్చున్నాడు. అక్కడికి బార్ లో వున్న వాళ్ళందరినీ పరిశీలించడానికి అనువుగా వుంటుంది.

వెయిటర్ రావటంతో బీర్ కి ఆర్డరిచ్చి సిగరెట్ వెలిగించాడు. చూసీచూడనట్లు బార్ లోని సిబ్బందినీ, కస్టమర్సునీ జాగ్రత్తగా గమనించసాగాడు.

“హలో, పాల్!” అన్న పిలుపుతో ఆశ్చర్యంగా అటువైపు చూశాడు ప్రాణ్.

ఇరవై ఏళ్ళ ఓ అందమయిన యువతి అతనివద్దకొచ్చి ఎంతో పరిచయమున్నదానిలా పలకరించింది.

“ఒంటరిగా వున్నట్లున్నావ్, జంట కావాలా?” అంది ముద్దుముద్దుగా. ఒయ్యారంతో వొళ్ళు విరుచుకుంటూ చూపుల తాపుల్ని అతని ఎదలో గ్రుచ్చిందామె.

నుండహాసంతో ఆమెను చూసి కన్నుకొట్టాడతను.

“ధాంక్యూ డియర్!” అంటూ అతని కెదురుగా కూర్చుందామె.

“ఆరరిచ్చేశావా?”

“నీర్” అన్నాడు తలూపుతూ.

“ఇంతేనా!” చప్పరించేసిందామె.

“ప్రస్తుతానికింతే” అన్నాడు నవ్వుతూ.

వెయిటర్ నీర్ తెచ్చి అతని ముందుంచాడు.

“నాకు విస్కీ చెప్పండియర్” అందామె.

ప్రాణ్ ఆరర్ తీసుకుని వెయిటర్ వెళ్ళిపోయాడు.

“నీ పేరేమిటి?” ప్రశ్నించాడు ప్రాణ్.

“లవ్ లు” అని నవ్వేసిందామె.

“బ్యూటీఫుల్ నేమ్!” అన్నాడు ప్రాణ్ నవ్వుతూ

“నీ తల్లిదండ్రులు జ్యోతిష్కులయి వుండాలి!”

“అదేం కాదులే. నా అసలు పేరు సుబ్బలక్ష్మి. చప్పగా వుందని పేరు మార్చేసుకుని మాడర్న్ నేమ్ పెట్టుకున్నాను” అందామె, టేబిల్ క్రిందనుండి తన కాలితో అతని కాలు త్రొక్కుతూ.

‘రసికురాలే!’ అని మనసులో అనుకుంటూ, “ఇటిజ్ నెస్” అన్నాడు పేకి.

“ఏమిటి? పేరాకాలా?” అంటూ నవ్వేసిందామె.

అతనూ శ్రుతి కలిపాడు.

వెయిటర్ విస్కీ తేవటంతో, “నువ్వు కూడా విస్కీ తీసుకోకూడదూ?” అందామె ప్రాణ్ తో.

“నో.... డయెటింగ్” నవ్వాడతను.

‘నీర్స్!’ అంటూ గ్లాసులు తాకించి త్రాగటం ప్రారంభించిందామె.

ఆమెతో మాట్లాడుతున్నా ప్రాణ్ చూపులు పరి

సరాలను గమనిస్తూనే వున్నాయి.

“నీకీ చోటు క్రొత్తా?” హఠాత్తుగా ప్రశ్నించింది ఆమె.

తలూపాడతను.

“అనుకున్నాను” అందామె చిరునవ్వుతో. “నీ పేరేమిటి?”

“రసీం” అన్నాడు ప్రాణ్, వ్రేళ్ళతో గడ్డం దువ్వు కుంటూ.

డ్రైంక్స్ పూరికాగానే బిల్లు ఇల్లించి రేచాడతను. అతనితోపాటే ఆమె కూడా రేచింది.

“నీకు ఈ క్లబ్బంతా చూపిస్తాను పద.... ఆ తరువాత స్వర్గం చూపిస్తాను” అంటూ నవ్వి, అతని చేయి పట్టుకుని అతనిపైకి వొరిగిపోతూ నడవసాగిందామె.

అదెక్కడ దొరికిందా తనకు అనిపించిందతనికి. సాలోచనగా ఆమె ననుసరించాడు.

ఇద్దరూ ఒక పెద్ద హాల్లో ప్రవేశించారు. అక్కడ వీదో గేమ్ జరుగుతోంది. హుషారుగా అరుస్తున్నారంతా. మరో గదిలోకి వెళ్ళారు. అక్కడ మరేదో గేమ్ సాగుతోంది. అలా నాలుగైదు గదులు తిరిగారు.

“ఒక్క గేమ్ లో నూ పాల్గొనడంలేదు నువ్వు? మరెందుకొచ్చినట్టు ఇక్కడికి?” అందామె ఆశ్చర్యంగా. ప్రాణ్ నవ్వి, “లవ్ బర్న్ కోసం.... ఇంకేదో త్రిక్ కోసం” అన్నాడు.

“ఓం!” అందామె. “నీకు డాన్సింగ్ వచ్చా?”

“లవ్ బర్న్ ప్రక్కనంటే ఏమైనా చెయ్యగలను” అన్నాడు కొంటేగా.

“రసీం వేనే!” అంటూ అతని బుగవెన ముద్దు

పెట్టుకుందామే.

అమె నడుం చుట్టూ చేయివేసి నడుసున్నాడతను.
 “మొదట డాన్సింగ్ ఫ్లోర్ కి వెడదాం. ఆ తరువాత
 బ్రూ ఫిల్మ్ చూద్దాం” అందామే.

కాబరే డాన్స్ జరుగుతూన్న హాల్లో ప్రవేశించా
 రిదమా. ఓ పదినిమిషేళ్ళ అందాల పడుచు దాదాపు
 నగ్నంగా డాన్స్ చేస్తోంది. కై పెక్కించే సంగీతానికి
 అనుగుణంగా వొళ్ళంతా త్రిప్పుకుంటూ డాన్స్ చేస్తూ,
 అమె వొంటివైపున్న ఒక్కో వలువా వొలిచి క్రింద
 పడేస్తూంటే ఈలలతో, కేకలతో హాలంతా సందడిగా
 వుంది.

లోపలికి ప్రవేశిస్తూన్న ప్రాణ్ ని ఎవరో వ్యక్తి
 ఢీకొనడంతో అతనివంక తేరిపార జూకాడు ప్రాణ్.
 అతని వదనం ఒక్కసారిగా వెలిగింది.

ఆ వ్యక్తి-రాత్రి తన చేతిలో దెబ్బలుతిన్నవారిలో
 ఒకడు!

“కూర్చో డియర్! బాత్ రూం కెళ్ళి వస్తాను” అని
 ‘లవ్ బరు’తో చెప్పి చాడావుడిగా బయటకు వెళ్ళి
 పోయాడు ప్రాణ్.

6

ఆ వ్యక్తి డాన్స్ హాల్ ప్రక్కనున్న పాసేజ్
 గుండా ముందుకు సాగాడు. ప్రాణ్ అతన్ని వెంబ
 డించాడు.

ఆ వ్యక్తి ద్వారా ఆ అటాక్ కి వెనుకనున్న వ్యక్తుల్ని
 తెలుసుకోవాలనుకున్నాడు. కాని, అతన్ని అక్కడ
 అటాక్ చేయటం ప్రమాదభరితమని గ్రహించటంతో,
 అతను ఎక్కడికి వెళతాడోనని అనుసరించాడు.

ఆ వ్యక్తి రెండు, మూడు పాసేజెస్ దాటి మూడవ అంతసులో ప్రవేశించాడు.

ఒక గదిముందు ఆ గాడా వ్యక్తి.

పాసేజ్ చివరలో ఆగిపోయాడు ప్రాణ్.

ఆ వ్యక్తి ఆ గదిలో ప్రవేశించాడు.

ప్రాణ్ పరుగున ఆ గదివద్దకు వెళ్ళాడు.

హఠాత్తుగా గదిలోనుండి బయటకొచ్చాడు ఆ వ్యక్తి.

చటుక్కున ప్రాణ్ వరు కార్ పట్టుకుని, “ఎవరు నువ్వు? నన్నెందుకు వెంబడిస్తున్నావ్?” అంటూ తోపంగా గద్దించాడు.

ఎదురుచూడని ఆ సంఘటనకు తుణకా లం తెల్ల బోయాడు ప్రాణ్. ఆ వ్యక్తి తనను గమనించాడన్న సంగతి తానెరుగదు. అందుకే దొరికిపోయాడు.

ప్రాణ్ తేరుకొని, “నిన్ను వెంబడిస్తున్నానని ఎవరన్నారు? ఈ క్లబ్ కి నేను రావడం ఇదే మొదటిసారి. అందుకే క్లబ్బంతా తిరిగి చూస్తున్నాను” అన్నాడు తొణక్కుండా.

అనుమానంగా చూశాడు ఆ వ్యక్తి. అతని పలుకులు నమ్మాలో లేదో తెలియనట్లుంది. సంశయిస్తూనే కాలర్ విడిచిపెట్టాడు.

“కస్టమర్స్ ఇటుప్రక్క రాకూడదు. వెళ్ళిపో” అన్నాడు.

“నేను టికెట్ కొన్నాను. క్లబ్బంతా తిరిగి చూసే స్వేచ్ఛ నాకుంది” అన్నాడు ప్రాణ్.

తీక్షణంగా చూశాడు ఆ వ్యక్తి.

“ఇక్కడ గాంబ్లింగ్ రూమ్స్ ఏవీ లేవు. ఆఫీస్ ఫ్లోర్

ఇది. ఎంట్రీ నిషేధం" అన్నాడు.

"ఆ విషయం మా నేజర్నే అడుగుతాను. అతని గది యొక్కడ?" అన్నాడు ప్రాణ్ మొండిగా.

కోపంగా చూశాడు ఆ వ్యక్తి. "ఒక నిమిషంలా నువ్వీ చోటు విడిచి పెట్టకపోయావంటే, నిన్ను ఎత్తి సముద్రంలోకి విసిరేస్తాను" అన్నాడు కఠినంగా.

"కస్టమర్సుతో ఇలా మిస్ బిశ్నెస్ చేయడానికి నీలాంటి వాళ్ళకు నియమించినట్లు కనిపిస్తోంది మా నేజర్. ఆ విషయం అతన్నే అడుగుతాను" అన్నాడు ప్రాణ్ విసురుగా అక్కడినుండి కదులుతూ.

ప్రక్కగది గోడపైన 'మా నేజర్' అన్న బోర్డువుంది. అటువైపు అడుగులు వేస్తూన్న ప్రాణ్ ని ఆటకాయించాడు ఆ వ్యక్తి.

"అరె, బద్మాష్! నీకిప్పుడే బుద్ధి చెబుతాను" అంటూ ప్రాణ్ మీదకు చేయి విసిరాడు.

చటుక్కున వొంగి ఆ చెబ్బు తప్పించుకున్న ప్రాణ్, కాలితో అతని డొక్కలో తన్నాడు. ఆ వ్యక్తి ఎగిరి గోడకు గ్రుద్దుకొని క్రిందసడిపోయాడు. చివాలున లేచొచ్చి ప్రాణ్ మీద కలయబడ్డాడు. అతని చెబ్బుకు కాచుకుంటూ, అర చేతిని చాకులాచేసి అతని మెడపైన నెఫ్ షాట్ ఇచ్చాడు ప్రాణ్. నేలమీద బోర్లా పడిపోయాడు ఆ వ్యక్తి. అతని ముఖంలో ఆశ్చర్యం, అయోమయం వ్యోతకమయ్యాయి. ప్రాణ్ ముఖంలోకి పరీక్షగా చూశాడు.

అతన్ని సమీపించి మెడపైన మరో నెఫ్ షాట్ ఇచ్చాడు ప్రాణ్. మెడవిడిగిన కోడిపిల్లలా గిలగిల లాడాడు, కదలలేకపోయాడు.

‘అదే షాటూ!.... అదే మనిషీ....!!’ అంటూ తనలో
 తానే గొణుక్కుంటూ, మెడవాలేచాడు అతను.
 చకచకా ఆక్కడినుండి కదిలాడు ప్రాణ్.
 మానేజర్ అని రాసున్న గదిలో ప్రవేశించాడు.
 ముందు ఓ చిన్న విజిటర్స్ రూం వుంది. చిన్న
 దయనా అందంగా అలంకరించబడివుంది.

కేవలం టెలిఫోన్ కాలాని ఆధారంచేసుకుని బయలు
 దేరివచ్చాడు తాను. ఆ కాలాలో మానేజర్ కి సంబంధం
 వుండాలన్న గ్యారంటీ లేదు. ఆ కబ్బనుండి యెవరైనా
 ఫోన్ చేసి వుండొచ్చును. తనది కేవలం చీకట్లో తడుము
 లాటలాంటిది. మానేజర్ తో యెలా మాట్లాడాలో
 ఆలోచించుకుంటూ, మెల్లగా తలుపు తెరుచుకొని లోపల
 అడుగుపెట్టాడు ప్రాణ్.

గదిలో ఎవరూ లేరు!

మానేజర్ కుర్చీ ఖాళీగా వుంది.

ఒక క్షణం గుమ్మంలోనే నిలుచుని గదంతా పరి
 శీలనగా చూశాడు ప్రాణ్.

మెయిన్ లాంప్స్ తెల్లటి, చల్లటి కాంతులను వెద
 జల్లుతున్నాయి గదిలో. అత్యంత అధునాతనంగా అలంక
 రింపబడి వుంది గదంతా. మానేజర్ టేబుకి మెచ్చ
 కున్నాడు.

మానేజర్ టేబిల్ వద్దకు వెళ్ళాడు ప్రాణ్. గబగబా
 టేబిల్ మీదున్న కాగితాలను చూశాడు. తరువాత
 టేబుల్ సొరుగులు లాగాడు.

అంతలో యొక్కడినుండో అడుగుల చప్పుడు వినిపిం
 చింది. చటుక్కున టేబిల్ మూసేసి గదిలో మూలగా
 వున్న మిర్రర్ స్టాండ్ వైపు గెంతి, వెనుక దాక్కున్నాడు.

ఓ వ్యక్తి గదిలో ప్రవేశించాడు. ఆతను గోడలో ఒకచోట ప్రేలితో రాశాడు. గదిలో ఒకమూల సర్రు మంటూ నేలచెక్క తప్పుకుంది. ప్రాణ్ చూస్తూండగానే అచ్చట ఆదృశ్యమయ్యాడతను! కా సే ప టి కి మళ్ళా సర్రుమన్న శబ్దంతో నేల కప్పబడిపోయింది.

రెండు నిమిషాల తరువాత ప్రాణ్ అక్కడికి పరుగెత్తాడు. గోడలో చేతిలో తడిమి మీట నొక్కాడు. రహస్య మార్గం ఏర్పడింది.

ఆ సానంలో నేల మార్గము మెట్లు కనిపించాయి. లోపలినుండి సన్నని వెలుతురు వస్తోంది.

చప్పుడు చేయకుండా ఆ మెట్లుగుండా లోపలికి దిగాడు. రెండు, మూడు మెట్లు దిగేసరికి వైద్యారం మూసుకుపోయింది.

మెట్లు దిగుతూంటే యొక్కడినుండో మాటలు వినిపించసాగాయి.

ఓ పది, పదిహేను మెట్లు దిగాక ఓ చిన్న వరండా యెదురయింది. దాని వెనుక విశాలమైన గది వుంది.

వరండాలోనుండే గదిలోకి రహస్యంగా తొంగి చూశాడు ప్రాణ్.

లోపల ముగ్గురు వ్యక్తులు కూర్చున్నారు. ఒకతని వీపు మాత్రం కనిపిస్తోంది. మిగతా ఇద్దరిలో ఒకరు మేనక! వారి కెదురుగా, అంతకుముందు ప్రవేశించిన వ్యక్తి నిలుచున్నాడు.

ఆశ్చర్యంతో జాగ్రత్తగా వారి మాటలు ఆలకించసాగాడు ప్రాణ్.

“నాన్నెస్స్! ఇంతవరకు వజ్రాలు ఎక్కడ వున్నాయో కనిపెట్టలేకపోవడం మీ చేత కానితనాన్ని చాటుతోంది”

అంటున్నాడోకతను.

ఆ గొంతు యొక్క డో ఆలకించినట్లునిపించింది ప్రాణ్కి.

“అవి బ్రీఫ్ కేసులూ నే వున్నాయంటున్నాడు రమేష్ చంద్ర. ఎంత హింసించినా అదే మాట చెబుతున్నాడు” అంది మేనక స్వరం.

“బ్రీఫ్ కేసులూ వుంటే పెట్టె మింగేసిందా?” అంది మరో స్వరం. “వాటిని అతనెక్కడో దాచివుండాలి.”

“యొక్కడ దాచాడంటావ్?” మొదటి గొంతు ప్రశ్న.

“ఇల్లంతా టూన్నంగా వెదకడమయింది. అతను నాతో హోటల్ నుండి బయలుదేరకముందే యొక్కడో దాచయినా వుండాలి, లేదా, దాచమని యెవరోకనా ఇచ్చయినా వుండాలి” అంది మేనక.

“ఏదీ చెప్పడం కష్టంగా వుంది” అన్నదొక స్వరం.

“మేనకా! నువ్వు మమ్మల్ని డబుల్ క్రాస్ చేయడం లేదని ఖచ్చితంగా చెప్పగలవా?”

కరుణగా వున్న ఆ గొంతు మేనకమ చలింపజేసి వుండాలి.

“నిన్ను డబుల్ క్రాస్ చేసి బ్రతికినవాళ్ళు లేరని నేను ఎరగనా బాస్? నీకు అనుమానంగా వుంటే నన్నిప్పుడే చంపెయ్!” అందామె ఏడ్చు స్వరంతో.

“ఆల్ రైట్, ఆల్ రైట్ .... ఊరికే అడిగానంతే...” అందా గొంతు ఆసహనంగా. “ఇరవై నాలుగ్గంటల లోపల ఎలాగైనా రమేష్ చంద్రచేత ఆ రహస్యం కక్కించాలి! ఇందులో ఏమాత్రం జాప్యం జరిగినా సహించేది లేదు.”

కాసేపటికి వాళ్ళు లేస్తున్నట్లు గ్రహించిన ప్రాణ్, త్వరత్వరగా మెటవెపు నడిచాడు. వెమెటు దగ్గరకొచ్చే సరికి కాళ్ళతో, చేతులతో అంతా తడిచాడు. కొన్ని సెకనుల తరువాత కావలసిన మీట చేతికి తగలటంతో వె ద్వారం తెరుచుకుంది.

వెకి వెళ్ళబోతూన్న ప్రాణ్ ని వెనుక వస్తూన్న వ్యక్తులు మాతారు హఠాత్తుగా.

“అను!” అంటూ అరిచారు.

ప్రాణ్ ఆగలేదు. ఒక్క గంతులో వెగడికి చేరుకుని ద్వారం మూసేశాడు. కంగారుగా మానేజర్ గదిలో నుండి బయటకు పరుగెత్తాడు.

ప్రాణ్ విజిటర్స్ రూంలో అడుగుపెట్టేసరికి, బయట నుండి ఎదురొచ్చాడు, అంతకుముందు ప్రాణ్ చేతిలో నెఫ్ సాట్ తిని పడిపోయిన వ్యక్తి. మెడ, నరాలు స్వాధీనంలోకి వచ్చేసరికి ఆ సమయం పట్టింది.

ప్రాణ్ ని చూడగానే పెద్దగా అరిచి మీద పడ్డాడతను.

అదే సమయంలో గదిలోపలినుండి పరుగెత్తుకొచ్చాడు ఒక వ్యక్తి.

తరడు ప్రక్కలనుండి ఇద్దరూ వచ్చి మీదపడటంతో తప్పుకోవడానికి వ్యవధిలేకపోయింది ప్రాణ్ కి. రెండవ వ్యక్తి కొట్టిన దెబ్బకు ఎగిరి సోఫాలో పడిపోయాడు.

మళ్ళీ మీదకు వురుకుతూన్న ఆ వ్యక్తిని కాలితో ఓపాటిచ్చాడు ప్రాణ్. అది ముఖంపైన కళ్ళ మధ్యగా తగలడంతో నక్షత్రాలు కనిపించాయతనికి. వెనక్కు పడిపోయాడు.

స్ప్రింగ్ లా లేచి నిలుచున్నాడు ప్రాణ్. మీదకు

దూసుకొన్నాన్న మొదటి వ్యక్తిని ఆ మాం తం గా చేతులొకి దొరకబుచ్చుకొని పెకతాడు. లేచి నిలుచూంటున్న రెండవ వ్యక్తి పెకి అతన్ని విసిరేశాడు. ఆ సమయంలో ఆధారంకోసం ప్రాణ్ గడ్డాన్ని పట్టుకున్న మొదటి వ్యక్తి చేతిలొకి వూడ్చొచ్చిందది. ఆ వ్యక్తి వెళ్ళి రెండవ వ్యక్తిమీద పడటంతో ఇద్దరూ కలిసి చుట్టచుట్టుకొని పడిపోయారు.

మూతికున్న మీసం కూడా పీకేసి, టోపీతో సహా వారిపెకి విసిరేశాడు ప్రాణ్.

“డిటెక్టివ్ ప్రాణ్!” అంటూ కీచుగా అరిచాడు మొదటి వ్యక్తి. “ఆ నెఫ్ షట్ తిన్నప్పుడే అనుకున్నాను నువ్వే అయివుంటావని!”

వారితో కాసేపు బంతాట ఆడుకోవాలని వున్నా, అందుకు వ్యవధిలేదనిపించింది ప్రాణ్ కి. ఒక ప్రక్క తాను తెలుసుకున్న సమాచారాన్ని బట్టి మేనకను కలుసుకోవాలని ఆతృతగా వుంది. రెండవ ప్రక్క నేల మాళిగలొని వ్యక్తులు వచ్చి వారికి తోడవుతారన్న భయమూ వుంది.

ప్రాణ్ గుమ్మంవైపు వురకబోయేంతలొనే ఎక్కడి నుండో యిద్దరు వ్యక్తులు పరుగెత్తుకొచ్చారక్కడికి.

“డిటెక్టివ్ ప్రాణ్ .... పారిపోతున్నాడు.... పట్టుకోండి” అంటూ అరిచాడు పడిన వాళ్ళలొ ఒకడు.

హఠాతుగా డిటెక్టివ్ పేరు ఆలకించటంతో కట్టెదుట బెబ్బులిని చూసినట్టు అదిరిపడ్డారంతా. అప్రయత్నంగా వారిచేతులు జేబులొకి వెళ్ళాయి.

ప్రమాదాన్ని పసిగట్టిన ప్రాణ్, పిస్టల్స్ తీసే అవకాశం వారికివ్యకుండా మెరుపులా వారివైపు గొతాడు.

ఒక కాలితో ఒకణ్ణి, మరో కాలితో ఇంకొకణ్ణి
గడ్డాలక్రింద తన్నాడు. వెనక్కు పడిపోయారద్దరూ.

చటుక్కున జేబులోనుండి రివాల్వర్ తీశాడు ప్రాణ్.

“ఎవరూ కదలాద్దు!” అంటూ హెచ్చరించి వెనక్కి
అడుగులు వేసుకుంటూ గది బయటకు నడిచాడు.
తలుపులు మూసేసి బయట గడపెట్టేసాడు.

ఒక క్షణం అనిశ్చయంగా వుండిపోయాడతను.
మానేజర్ ఈపాటికి తక్కిన సిబ్బందిని హెచ్చరించి
వుండొచ్చును. మామూలు మార్గాన ఆ క్లబ్ నుండి
బయటపడటం ప్రమాదం.

ఎక్కడో, యెవరో పరుగెడుతున్నట్లు అడుగుల
చప్పుళ్ళు వినిపించాయి.

గబగబా డెక్కపైకి పరుగెత్తాడు ప్రాణ్.

పాదాల చప్పుళ్ళు వెన్నంటాయి. తనను తగుము
కొస్తున్నట్లు తెలిసిపోయింది.

రివాల్వర్ జేబులో పెట్టుకున్నాడు ఒకసారి వెనక్కు
తిరిగిచూసి, ఆక్కడనుండి సముద్రంలోకి వురికేశాడు.

అప్పుడే ఆక్కడికి చేరుకున్న మానేజర్ అనుచరులు
ప్రాణ్ నీటిలోకి దుమకడం చూశారు. డెక్క చివరకు
పరుగెత్తారు. నీటిబుడగలుతప్ప మనిషి కనిపించలేదు.
అయినా, ఆటువైపుకు పిస్టల్స్ ప్రేల్చారు.

7

ఆ రాత్రివేళ బంగాళాఖాతంలో అతి ప్రయాసతో
ఈదుతూ ఫ్లోటింగ్ క్లబ్ కి దూరంగా రోడ్డువెపుకు
సాగాడు ప్రాణ్.

వెనుకనుండి శత్రువులు పిస్టల్స్ గరినూంటే, బులెట్స్
వెంట్రుకవారిలో తప్పిపోతూంటే, షూన్ తో

ఇబ్బందిగా వున్నా, అతికష్టమీద ఈదుతున్నాడతను. స్కిల్ చేస్తూన్న 'సీబర్డు' బారినుండి తప్పించుకు నేందుకు డాడిచేనూ ఈదసాగాడు.

జొంతమారం వెళ్ళేసరికి ఫిషింగ్ బోట్ ఒకటి యెదురుపడింది. జాలరివాడు ప్రాణ్ని తన బోట్లోకి ఎక్కించుకున్నాడు.

బాగా అలసిపోయివున్న ప్రాణ్ ఏ క్షణంలోనో సొమ్ముసిలబోతున్నట్లు కనిపించటంతో బోట్ను వొడ్డుకు మళ్ళించాడు జాలరిమనిషి. సమీపంలోవున్న తన గుడిసెకు తీసుకు వెళ్ళి ప్రాణ్ని పడుకోబెట్టి వుపచారాలు చేశాడు.

'పొగబాటున పివ్ మీదనుండి నీళ్ళలో పడిపోయినట్లు' అతనితో చెప్పాడు ప్రాణ్ 'ఎకరన్ తప్ప మరేం కాదనీ కాసేపు విశ్రాంతి తీసుకుంటే సరిపోతుందనీ' అన్నాడు.

తడిసి మద్దయిన ప్రాణ్ దుస్తులను మార్పించి తన పంచె, చొక్కా ఇచ్చాడు జాలరి. ప్రాణ్ దుస్తులు మార్చుకొని తల తుడుచుకునే లోపున, జాలరి పెళ్ళాం వేడివేడి టీ కాచి తెచ్చింది. దాన్ని త్రాగటంతో హుషారు కలిగింది అతనికి. పక్క శుభ్రంగా వేసి పడుకోమంది ఆమె.

ఎవరో క్రిమంతుడు, చదువుకున్నవాడు ప్రమాద వశాత్తు నీళ్ళలో పడ్డాడనీ పెద్ద గండం గడిచి బయట పడ్డాడనీ భావించిన ఆ దంపతులు ఎంతో ఆణకువతో అతనికి అన్నీ అమర్చడంతో, వారి ఆప్యాయతకు కరిగి పోయాడు ప్రాణ్. టైమ్ చూసుకున్నాడు. అర్థ రాత్రి దాటింది. ఓ గంటసేపు విశ్రాంతి తీసుకోవచ్చునని పడు

కుంటే, అలసిపోయి వున్నాడేమో, తెలియకుండా నిద్ర పట్టేసింది.

మెలకువ వచ్చేసరికి నాలుగుగంటలయింది.

ఉలికిపడి లేచి కూర్చున్నాడు. నాలుగుగంటలనేపు అక్కడ నిద్రపోయి సమయం వృథా చేసేసాననుకుని విచారించాడు.

జాలరిని లేపి, తాను అరెంటుగా వెళ్ళాలనీ, తెల్ల వారేక వచ్చి తనబట్టలు తీసుకుని అతని దుస్తులు వాపసు చేస్తానని చెప్పాడు. పర్సులోనుండి సగం తడిసిన నూరూపాయల నోట్లకటి తీసి, వద్దంటున్నాసరే ఆ దంపతుల చేతుల్లో పెట్టాడు.

రోడ్డుమీదకొచ్చేసరికి ఖాళీగా వెళుతూన్న టాక్సీ ఒకటి కనిపించింది. దాని నాపి అంగుల్లో కూర్చున్నాడు ప్రాణ్. అడయారు పోనివ్వమని చెప్పాడు.

అతని వేషంవంక వింతగా చూశాడు టాక్సీ డ్రైవర్. అది గమనించి చిన్నగా నవ్వుతూ “ఫ్యాన్సీ డ్రెస్ కాంపిటీషన్లో పాల్గొని వస్తున్నానులే” అన్నాడు. టాక్సీ డ్రైవరు నవ్వి “మీరు డిప్లెక్టివ్ ప్రాణ్ అని నాకు తెలుసు” అన్నాడు.

మేనక ఇంటికి కొద్ది దూరంలో టాక్సీ దిగాడు ప్రాణ్. మేనక బంగళావద్ద వీధి ద్వారం వద్ద నిలుచుని డోర్ బెల్ మ్రోగించాడు. అలా రెండు నిమిషాలపాటు బెల్ కొట్టినా లోపలినుండి యెవరూ రాలేదు. మేనక గాఢ నిద్రలో వుంటుందనుకున్నాడు.

బంగళా ఒకసారి చుట్టవచ్చాడు. ఒక ప్రక్క వోరగా తెరిచివున్న ఫ్రెంచ్ విండో ఒకటి కొంచెం ఎత్తులో కనిపించింది.

పంచె పెక్కి ఎక్కటి, ప్రక్కనే వున్న ద్రయినేజ్
 పెవగుండా పెక్కబాకాడు. కిటికీ ఎత్తుకు వెళ్ళాక
 బాగ్రతగా బ్యాలన్స్ కాచుకుంటూ కిటికీమీదకు చేరు
 కున్నాడు. చప్పుడు కావండా గాస్ డోర్ ను పూర్తిగా
 తెరిచి మెల్లగా లోపలికి వురికాడు -

మొదటి అంతస్తులో వున్న ఆ గదిలో చీకటిగా
 వుంది. కళ్ళు చీకటికి అలవాటు పడగానే గదిలోని
 వస్తువులు లీలగా కనిపించాయి. బెడ్ రూం వున్న గది.
 గది తలుపు వోరగా తెరిచి వుండటంతో, మెల్లగా
 గది బయటకు నడిచి వరండాలో ప్రవేశించాడు.

ఎక్కడినుండో డిమ్ రైట్ పడుతోంది అక్కడకు.
 అటువైపు నడిచాడు.

కాంతి వస్తూన్న గది తలుపు వోరగా తెరిచివుంది.
 లోపలి నుండి అలికిడి వినవస్తుందేమోనని చెవులు
 కిక్కించాడు. నిశ్శబ్దంగా వుంది.

లోపలికి తొంగిచూశాడు. గదిలో ఫోమ్ బెడ్ ....
 దానిపైన పడుకుని మేనక ....

రైటు వేసుకొని నిద్రపోతోందేమిటా అని ఆశ్చర్య
 పోతూ లోపల ప్రవేశించాడు.

బెడ్ ని సమీపించిన ప్రాణ్ అదిరిపడ్డాడు.

బెడ్ మీద వెల్లకిలా పడివుంది మేనక శవం!

ఆమె వక్షంపైన కత్తిపోటు .... ముఖమంతా గుర్తు
 పట్టలేనంతగా చెక్కివేయబడింది!

ఎవరో మేనకను చంపేశారు.

అందమైన ఆమె వదనం వికృత భయంకరంగా వుంది.

మేనక గుప్పిట్లోంచి తొంగిచూస్తూన్న కాగితం తీసి
 ఆతృతగా చదివాడు ప్రాణ్.

అందులో ఒకే ఒక వాక్యం వుంది—'ఈ హత్య నీ కోసం!'

ఆశ్చర్యపోయాడు ప్రాణ్. ఆ వాక్యం ఎవరి నుద్దేశించబడింది? ఆ హత్య ఎవరికోసం?!

మేనకను అంత క్రూరంగా చంపించెవరు? ఆమె డబుల్ క్రాస్ చేసిందన్న అనుమానంతో, రమేష్ చంద్రను బంధించిన వ్యక్తే ఆమెను చంపాడా?

రమేష్ చంద్ర అదృశ్యంలా మేనక పాత్ర పెద్దదేనన్న విషయం గ్రహించడంతో వెంటనే ఆమెను కలుసుకోవాలనుకున్నాడు ప్రాణ్. కాని, సాగరం ఈడడంతో అలస్యం జరిగిపోయింది. తాను వెంటనే రాగలిగితే ఆమె చేయిదాటి పోయేదికాచేమోననిపించింది.

'ఈ హత్య నీ కోసం!'

ఎవరి కోసం? తన కోసమా?.... ఆ చీటీరాసి ఆమె చేతిలో పెట్టించెవరు?....

సాలోచనగా చీటీని యధాస్థానంలో వుంచి, హత్య యుధంకాని, ఏమైనా కూస్ గాని కనిపిస్తాయేమోనని గదంతా కలయజూశాడు ప్రాణ్. ఏమీ కనిపించలేదు. అంశకుముందే ఎవరో గదంతా వెదికినట్లుంది.

ఉన్నట్లుండి గదిలో లైటారిపోవటంతో ఉలిక్కి పడ్డాడు ప్రాణ్.

సుమ్మం దగ్గర అలికిడి వినిపించింది. అటువైపు పరుగెత్తాడు.

ఆ చీకట్లో యెవరో హఠాతుగా మీదపడి కొట్టడంతో దూరంగా పడిపోయాడు ప్రాణ్. వెకిలేచేసరికి బయట వరండాలో యెవరో పరుగెడుతున్నట్లు అడుగుల

చప్పుడు వినిపించింది.

అటువైపు పరుగెత్తాడు. లాభంలేకపోయింది.

వీధి గుమ్మానికి బయట గెడ్డపెట్టి అదృశ్యమయ్యాడు అగంతకుడు.

నిట్టూర్చి మేనక బెడ్ రూంకి తిరిగొచ్చాడు ప్రాణ్. దేనికోసం వెతుకుతున్నాడో తెలియకుండానే, మహాసారి ఆ గదంతా గాలించాడు. ఎక్కువసేపు అక్కడ ఉండటం మంచిదికాదని, వచ్చిన త్రోవనే బంగళా నుండి బయటపడ్డాడు.

8

అయిదుగంటల ప్రాంతంలో ఇంటికి చేరుకుని నిద్ర కుపక్రమించాడు ప్రాణ్. తెల్లవారుతూనే ఆరెసు వారెంట్ తో ప్రత్యక్షమైన ఇన్స్పెక్టర్ మాధవ్ ని చూసి విస్తుపోయాడు.

“నాస్పెన్స్ .... మాధవ్! మేనకను నేను హత్య చేయడమేమిటి?!” అన్నాడు ప్రాణ్ కోపంగా.

“రాత్రి నువ్వు మేనక ఇంట్లో ప్రవేశించి ఆమెను దారుణంగా హత్య చేసినట్లు మాకు ఫోన్ కాల్ వచ్చింది. మేనక ఇంటికి వెళితే ఆమె శవం కనిపించింది” అన్నాడు మాధవ్. “ఆంతేకాదు — బహుశా నన్ను ఏడిపించడానికి కావచ్చు—నువ్వు రాసిపెట్టిన చీటీ కూడా కనిపించింది.”

“ఏమిటా చీటీ?” ఆశ్చర్యంతో ప్రశ్నించాడు ప్రాణ్.

“ఈ హత్య నీ కోసం! .... అది నువ్వు రాసింది కానూ?” నూటిగా ప్రశ్నించాడు మాధవ్.

“నేను రాశానని ఎందుకనుకుంటున్నావ్?”

“నీ దనూకీలాగే వుంది కనుక!” అన్నాడు మాధవ్.

“నా, లెటర్స్ మూవ్.”

“రాత్రంతా నాకు ఎలిబీ వుంది....”

“అదంతా తరువాత.”

“నిజంగానే నా చేతులకు సంకర్షణ వేసి తీసుకు వెళ్ళాలనుకుంటున్నావా?”

“అది నా ద్యూటీ.”

“ఆర్ రెట్” అన్నాడు ప్రాణ్. తెల్లబోయి చూస్తూన్న గీత నుద్దేశించి, “గీతా! ఐ.జి.కి ఫోన్ చెయ్” అన్నాడు.

కాస్పేపట్లో ఐ.జి. ఫోన్ లో పలికారు. ప్రాణ్ ఆయనలో మాట్లాడాడు. తరువాత రిసీవరు ఇన్ స్పెక్టర్ చేతిలోకి వచ్చింది.

ఐ.జి. పలుకులు వింటూన్న ఇన్ స్పెక్టర్ వదనం పాలిపోయింది.

రిసీవరు పెట్టేసి, ప్రాణ్ వంక కొరకొరా చూశాడు. “ప్రాణ్! ఇంకటితో తప్పించుకున్నావనుకోకు. ఇప్పుడు కాకున్నా పూర్తి ఆధారాలు సేకరించిన తరువాతయినా నిన్ను అరెస్టు చేయక మానను” అంటూ బయటకు నడిచాడు మాధవ్.

9

మేనక బంగళాకు పోలీసులు తాళంపెట్టి సీలు వేశారు. అయినా, రాత్రి పదిగంటలకు ఫ్రెంచ్ విండోస్ గుండా ఆ బంగళాలో ప్రవేశించాడు ప్రాణ్ రహస్యంగా.

బంగళా అంతా నిశ్శబ్దంగా వుంది. జేబులోనుండి పెన్ టార్చి తీసి వెలిగించాడు ప్రాణ్. ఆ సన్నటి

కాంతీలో ఒక్కో గదిలోనే చకచకా కదులుతున్నాడతను .... వజ్రాలు రమేష్ చంద్ర దాచినా, మేనక దాచినా అది అక్కడే వుండాలనిపించిందతనికి.

అంతకుముందే ఎవరో గాలించినట్లు గదులన్నీ చిందరవందరగా వున్నాయి.... ఓ గంటసేపు బెడ్ రూం మూలమూలలా వెదికాడు ప్రాణ్. ఫలితం కనిపించలేదు. కుర్చీలో కూలబడి సిగరెట్ కాలుస్తూ సాలోచనగా గదంతా మాపులతోనే సర్వే చేయసాగాడు.

అప్రయత్నంగా మాపులు స్విచ్ బోర్డు మీద పడటంతో సంశయిస్తూనే లేచి నిలుచున్నాడు. చిన్న స్కూడ్రయివర్ తో ఎలక్ట్రిక్ స్విచ్ బోర్డు నాలుగు ప్రక్కల నున్న స్కూలను విప్పి, కవర్ ని జాగ్రత్తగా వూడదీసాడు.

ప్రాణ్ కళ్ళు మెరిశాయి.

లోపల ఓ చిన్న కలర్ ప్యాకెట్ వుంది!

ఆతృతగా దాన్ని తీసి చూశాడు. ఆ పాట్లంలో ధగధగాయమానంగా మెరిసిపోతూన్న వజ్రాలు!.... కోటి రూపాయలు విలువ చేసే మేలి వజ్రాలు!!

10

అర్థ రాత్రి—

కీల్పాక్ లో వున్న ఓ పదంసుల భవనానికి చేరుకున్నాడు ప్రాణ్.

ఆ భవనంలోని ఏడవ అంతస్తులో 'స్టీబర్డు' మేనేజర్ విన్సెంట్ కాపురముంటున్నాడు. అతని నివాసాన్ని వెదికినట్లయితే ఆ కేసులో ఏదైనా ఆచూకీ దొరకవచ్చునన్న ఆశతో అందుకు పూనుకున్నాడు ప్రాణ్. ఆ సమయంలో విన్సెంట్ నైట్ క్లబ్ లో వుంటాడు. వైగా

అతను ఒంటరిగాడు కావడంతో ఇంట్లో ఎవరూ వుండరు.

నిశ్చబ్దంగా వున్న పరిసరాలను మారంనుండే పరిశీలించాడు ప్రాణ్. కాపలా తిరుగుతూన్న ఘూర్కాబూట్ల చప్పుడు తప్ప మరే శబ్దమూ లేదు.

దురంగా కారాపి క్రీనీడలో నడునూ ఆ బిలింగ్ ని చేరుకున్నాడు ప్రాణ్. సెల్లో ఆపరేటెడ్ లిఫ్ట్ లో ఏడవ అంతస్తు చేరుకున్నాడు.

విస్సెంట్ అపార్టుమెంట్ ముందు నిలుచున్నాడు ప్రాణ్. జేబులోనుండి మాస్టర్ కీ తీసి తలుపు రంధ్రంలో మార్చాడు. పదినిమిషాలపాటు ప్రయత్నించినా తాళం తెరుచుకోలేదు. అది మామూలు తాళమయి వుండదని గ్రహించాడు.

ఎంత నిశ్చబ్దంగా వచ్చాడో, అంత నిశ్చబ్దంగానూ ఆ బిలింగ్ నుండి బయటపడ్డాడతను. బిలింగ్ వెనుకకు వెళ్ళి సాలోచనగా దానిని స్టడీ చేశాడు.

ఏడవ అంతస్తులో వెనుక ప్రక్కనున్న పెద్ద కిటికీ గాజు తలుపులు సగం తెరుచుకుని వున్నాయి.

కారు దగ్గరకు వెళ్ళి డిక్సీలోంచి ఓ తాటి చుట్టను బయటకు తీశాడు.

మళ్ళీ బిలింగ్ లో ప్రవేశించి లిఫ్టులో ఈసారి పె అంతస్తుకు చేరుకుని అక్కడినుండి మెట్లద్వారా టెర్రస్ వెళ్ళి వెళ్ళాడు.

టెర్రస్ పైన వాటర్ టాంక్స్ ని కలుపుతూ వెళ్ళి వున్నాయి. వాటిలో ఒకదానికి త్రాటిని బలంగా ముడివేశాడు. రెండవ కొనను బిలింగ్ వెనుక భాగానికి నెమ్మదిగా క్రిందికి జారవిడిచాడు. దాని కొన సరిగా అరవ అంతస్తువరకు వెళ్ళింది.

ఆ త్రాటిమీదుగా క్రిందకు దిగి ఏడవ అంతస్తుకు చేరుకోవాలని ప్రాణ్ ఆలోచన. అది ఎంతటి ప్రమాద కరమైన పని అతను ఎరుగకపోలేదు. కాని ఆ సాహసం చేయక తప్పలేదు.

షూన్, సాక్సు తీసి ఒక ప్రక్కకు పడేశాడు ప్రాణ్. సెడ్ పాకెట్ లోనుండి రివాల్వర్ తీసి హిస్ పాకెట్ లో దోపుకున్నాడు వీలుకోసం. ఆ తరువాత త్రాటిని పట్టుకుని నెమ్మదిగా క్రిందికి దిగనారంభించాడు.

అటుప్రక్క చీకటిగా వున్నా, మధ్యలో ఏ అంతస్తు లోనివారె నా వెలకువచ్చి లేచే ప్రమాదముంది. ఘూర్గా కూడా అటువైపు రావచ్చును. సాధ్యమయినంత త్వరగా తన పని ముగించుకోవాలనుకున్నాడు.

అప్రయత్నంగా క్రిందికి చూశాడు. కళ్ళు గిర్రున తిరిగాయి. చటుక్కున కళ్ళు మూసేసుకుని త్రాటిని గట్టిగా పట్టుకుని వుండిపోయాడు ఒక క్షణం. తరువాత నెమ్మదిగా దిగనారంభించాడు.

తొమ్మిదవ అంతస్తుదాటి ఎనిమిదవ అంతస్తుకు దిగే సరికి అరచేతులనుండి రక్తం రాసాగింది. వోర్చుకుంటూ, దృఢ నిశ్చయంతో తన పని కొనసాగించసాగాడు.

ఏడవ అంతస్తుకు చేరుకోగానే సగం తెరిచివున్న కిటికీ తలుపులు కాలితో పూర్తిగా తెరిచాడు ప్రాణ్. తరువాత వుయ్యాలలా గాలిలో ఊగుతూ కిటికీలోకి జంప్ చేశాడు. ఆ వెంతటి భయంకరమైన ఫీట్లో ఎరిగి వుండే ఆ సాహసం చేశాడతను. అలా రెండు, మూడు సార్లు చేసేసరికి చివరకు కిటికీలోకి చేరుకోగలిగాడు. జాగ్రత్తగా కిటికీ మధ్య ఫ్రేమ్ ని ఒక చేత్తో, త్రాటిని రెండవ చేత్తోనూ పట్టుకొని కిటికీపైన రెండు కాళ్ళూ

వేసి నిలుచున్నాడు.

గదిలోపల చీకటిగా వుంది. కిటికీనుండి నేల ఎంత దూరం వున్నదీ సరిగా కనిపించలేదు. అయినా తెగించి గదిలోకి దుమికాడు.

నేలపైన దబ్బున పడ్డాడు ప్రాణ్. నేలమీద తివాసీ వున్నందున పెద్దగా దెబ్బ తగలలేదు.

ఎలాగో లోపల ప్రవేశించగలిగాడు తాను. బయట ప్రేలాడుతూన్న త్రాడు ఘూర్కా కంటిలో పడితే ప్రమాదం. త్వరత్వరగా పని పూర్తిచేసుకోవాలనుకున్నాడు.

చీకట్లో తడుముకుంటూ స్విచ్ నొక్కి లైట్ వెలిగించాడు. బెడ్ రూం అది. కాని దాని నెవరూ ఊపయోగిస్తున్నట్లనిపించలేదు. గది తలుపు తెరిచివుంది. బయటకు నడిచాడు.

ఆ అపార్టుమెంటులో అయిదు గదులు, ఒక హాలు, బాత్ రూం, లావేటరీ వున్నాయి. ఇల్లంతా ఖరీదైన మాడర్న్ ఫర్నిచర్ తో చక్కగా అలంకరించబడివుంది.

చకచకా తిరుగుతూ ఒక్కో గది పరిశీలించసాగాడు ప్రాణ్ .... ఒక గదిలోనుండి సన్నటి మూలుగేదో వినిపించడంతో అటువైపు వెళ్ళాడు.

హాలోని వెలుతురు ఆ గదిలో పడుతోంది. ఆ కాంతిలో లోపలి దృశ్యాన్ని తిలకించిన ప్రాణ్ నిటారుగా అయిపోయాడు.

లోపల ఒక వ్యక్తి నెలాన్ త్రాటితో కుర్చీకి బంధింపబడి వున్నాడు!

గదిలో ప్రవేశించి లైట్ వేశాడు ప్రాణ్.

హఠాత్తుగా లైట్ వెలగడంతో కళ్లు తెరిచిన

బంధితుడు ప్రాణ్ వంక ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

ఒక క్షణం ఒకరి వంక ఒకరు చూసుకుంటూ వుండి పోయారీద్దరూ.

అతని నోట్లో గుడ్డలు వూడదీశాడు ప్రాణ్. “ఎవరు నువ్వు?” అని ప్రశ్నించాడు.

జవాబివ్వకుండా, శూన్యంగా ప్రాణ్ వంక చూశాడతను. అతన్ని ఎక్కడో చూసినట్లనిపించింది ప్రాణ్ కి. అతని మెదడులో మెరుపు మెరిసింది. ఆ వ్యక్తి ఫోటోను చూశాడు తాను!

“నువ్వు ర మేష్ చంద్రవికమా?” అని ప్రశ్నించాడు.

ఔ నన్నట్లు తలూపాడతను.

హుషారుగా ఈ ల వే య బో యి మానుకున్నాడు ప్రాణ్. వెదక బోయిన తీగె శాలికి తగులుకున్నట్లయింది.

“నా పేరు ప్రాణ్. ప్రయివేట్ డిటెక్టివ్ ని” పరిచయం చేసుకున్నాడు. “కట్టు విప్పితే రేచి నడవ గలవా?”

అతను జవాబిచ్చేంతలోనే, హాల్లో ఏదో అలికిడి వినిపించింది ప్రాణ్ కి.

ర మేష్ చంద్రను చూసిన ఎక్స్ యిట్ మెంట్ లో ఇంటి తిలుపు తెరుచుకోవడంగాని, ఇద్దరు వ్యక్తులు లోపల ప్రవేశించడంగాని గ్రహించలేకపోయాడతను. గ్రహించే సరికే ఆలస్యమయిపోయింది.

ర మేష్ చంద్ర జవాబివ్వబోయి చటుక్కున ఆగి పోయాడు. అతని కళ్ళలో ప్రతిఫలించిన భయాందోళనలను చూసి ఆశ్చర్యంతో గిర్రున వెనక్కు తిరిగాడు ప్రాణ్.

ఉలిక్కిపడి రివాల్వర్ తీయబోయాడు ప్రాణ్.
కాని, హిప్ పాకెట్ ఖాళీగా వుంది!

శ్రాతిమీద ఫీట్స్ చేస్తున్నప్పుడెప్పుడో అది క్రిందికి
జారిపోయి వుంటుందని గ్రహించాడు.

“హింద్స్ మిష్టర్, ప్రాణ్!” అన్నాడు ‘సీబర్డు’
మా నేజర్ విస్సెట్ గంభీరంగా.

విధిలేక చేతులు వెకతుతూ, విస్సెట్ ప్రక్కనున్న
యువతిని చూసి త్రుళ్ళిపడ్డాడు ప్రాణ్.

అమె—మిస్ మేనక!!

ప్రాణ్ ముఖ భావాలను గమనించి, “చనిపోయిన
మేనక దయ్యమై వచ్చిందనుకుంటున్నావా?” అంటూ
పకపక నవ్వాడు విస్సెంట్.

“మేనక ఇంట్లో క్రూరంగా హత్యచేయబడిన యువతి
యెవరు?” ఆశ్చర్యంగా ప్రశ్నించాడు ప్రాణ్.

“నీకు కుతూహలంగా వుంటే చెబుతాను విను”
అన్నాడు విస్సెంట్. “సీబర్డు నెట్ క్లబ్ లో మా
రహస్యం తెలుసుకున్నావు నవ్వు. మేనక పైన అనుమానం
కలగకుండా అదే రూపులో వున్న మరో యువతిని
చంపి ఆనవాలు తెలియకుండా ముఖం చెక్కేశాము.
వజ్రాలు దొరకగానే తన వాటాతో విదేశాలకుపోయి
మరో పేరుతో నూతన చరిత్ర ప్రారంభిస్తుంది మేనక..
మరో నిమిషంలో నా పిస్టల్ కి బలికాబోతున్నవాడివి.
నీకు చెప్పడంవల్ల భయంలేదనే చెబుతున్నాను....”

“నన్ను చంపితే వజ్రాలు శాశ్వతంగా పోగొట్టు
కుంటారు మీరు” అన్నాడు ప్రాణ్.

“వాట్ దూ యూ మీన్?”

“వజ్రాలు నా చేతిలో పడ్డాయి” అన్న ప్రాణ్ పలుకులకు చిన్నగా ఉలికిపడి ముఖాలు మాసుకున్నారు విస్సెంట్, మేనకలు.

అదే క్షణంలో—ఆ స్పిట్ సెకండ్ లో.... మెరుపులా పనిచేశాడు ప్రాణ్.

అతను తన్నిన తన్నుకు విస్సెంట్ చేతిలోని పిస్టల్ ఎగిరిపడింది.

మేనక కెవ్వున ఆరిచింది.

విస్సెంట్ కడుపులో గ్రుద్దాడు ప్రాణ్. వెనక్కి పడిపో గూడతను.

పిస్టల్ పడినవెపు వెళ్ళోయింది మేనక. అటువైపు గెంతి ఆమెను మరోవైపుకు బలంగా త్రోసేశాడు. బంతిలా హాయిమూలకు వెళ్ళి పడిందామె.

ప్రాణ్ పిస్టల్ వైపు గెంతాడు. అప్పటికే లేచి నిలుచున్న విస్సెంట్, ప్రాణ్ మీదపడ్డాడు. అతను కొట్టిన దెబ్బకు దూరంగా పడిపోయాడు ప్రాణ్.

మేనక లేచినిలబడింది. ప్రాణ్ ని తిట్టుకుంటూ పిస్టల్ వైపు నడిచింది.

విస్సెంట్ ప్రాణ్ మీద కురిశాడు. కాని, ప్రాణ్ కాలితో ముఖంమీద తన్నడంతో వెనక్కి ఎగిరాడు. అలా ఎగరడంతో మేనకను గ్రుద్దుకొని ఇద్దరూ క్రింద పడిపోయారు.

చటుక్కున లేచి నిలుచున్నాడు ప్రాణ్. పెద్దగా ‘వార్ క్యై’ చేస్తూ శరీరమంతా కరాటే భంగిమలోకి తెచ్చేశాడు.

లేవబోతున్న విస్సెంట్ ని కాలితో ముఖంమీద తన్నాడు. ఎన్నో టన్నుల బరువైన దెబ్బ తగలడంతో

యెగిరి నేలపైన పడిపోయాడతను. ముఖం పచ్చడయింది. క్రింద పడటంతో తల టీపాయ్కి కొట్టుకొని స్పృహ తప్పి కూలిపోయాడు.

మేనక భయంతో వాణికిపోయింది.

పెకి లేవమని నెగచేశాడామెకు ప్రాణ్. బెదురుగానే లేచి నిలుచుంది.

“వంచకీ! అందమైన స్త్రీ మనసు కూడా అందంగానే వుంటుందంటారు. బహుశా నువ్వు తప్పబుట్టి వుంటావు. నీ స్వార్థం కోసం నిన్ను నమ్మినవాణ్ని వంచించడమేకాక మరో ఆమాయకపు యువతిని కూడా బలిగొన్నావ్. నిన్నేంచేసినా పాపంలేదు” అంటూ కోపం పట్టలేక చెంప చెక్కుమనిపించాడు ప్రాణ్.

తరువాత ఆమె చేయిపట్టుకొని బరబరా లాక్కువెళ్ళి బాత్ రూం లోపెట్టి బయట గొళ్ళెంపెట్టాడు.

విన్నెంట్ వద్దకెళ్ళి నాడి చూశాడు. కొంతసేపటి వరకు ఆతని! మెలకువరాదని గ్రహించాడు. ఆతని జేబులు వెదికాడు. తనకు కావలసిందేమీ కనిపించలేదు.

రమేష్ చంద్ర బంధాలను విప్పాడు. లేచి నిలుచోలేకపోయాడతను. ఒళ్ళంతా గాయాలతో, చిత్రవధ తాలూకు చిహ్నాలతో నీర్సంగా వున్నాడతను. ఆతన్ని తీసుకు వెళ్ళి సోఫాలో పరుండబెట్టాడు.

ప్రాణ్ ఇల్లంతా గాలించాడు. విన్నెంట్ బెడ్ రూం లో ఆతనికవసరమైన కాగితాలు మూడు కనిపించాయి.

వాటిలో ఒక ఉత్తరం మేనక రాసింది. మిగతా రెండిటిలోనూ వున్న సంతకాలను చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు ప్రాణ్. వాటిని జేబులో పెట్టుకున్నాడు.

హాలోకి వచ్చి టీపాయ్ని గోడ దగ్గరగా వేశాడు. లివింగ్ రూంలో వున్న మినీ టేబుల్ కి రిక్కర్ని తెచ్చి టీపాయ్మీదుంచి, పగ్ చేశాడు. అది వెకి కనిపించ కుండా పైన ఇలస్ట్రేషన్ వీక్షిని తెరిచి బోర్డుంచాడు. తరువాత రిక్కర్ కి ముందు రెండు కుర్చీలు తెచ్చి వేశాడు, వీపు రిక్కర్ వెళ్ళి వుండేలా.

విన్సెంట్ ని ప్రయాసమీద మాసుకొచ్చి ఓ కుర్చీలో కూర్చుండబెట్టి త్రాశ్చతో కుర్చీకి కట్టేశాడు. తరువాత మేనకను కూడా తీసుకొచ్చి రెండో కుర్చీకి కట్టేశాడు.

పిస్ ల తీసి వారికి గురిపెట్టాడు.

“విన్సెంట్! మీ ఆటకటింది. మీ గేమ్ ఏమిటో, ఇందులో మీ పాత్రలు ఏమిటో వివరంగా చెప్పు” అన్నాడు ప్రాణ్.

“హుం .... నా యింట్లో చొరబడి నన్నే బెది రిస్తున్నావ్. నీపైన పరువు నష్టపు దావావేస్తాను. బర్గర్ చారుపెట్టి నన్న జైలుకు పంపిస్తాను” అన్నాడు విన్సెంట్ హుంకరిస్తూ.

జేబులోనుండి ఉత్తరాలు తీసి చూపుతూ, “ఈ ఉత్తరాలు చూశాక కూడా నాపైన బర్గర్ చారు పెట్టాలనుంటే చెప్పు, యిప్పుడే పోలీసులకు ఫోన్ చేస్తాను” అన్నాడు ప్రాణ్ మందహాసంతో.

వాటిని చూడటంతో బంధితుల ముఖాలు పాలి పోయాయి.

“స్పిల్ ఇట్ మాన్!” అంటూ పిస్ ల్ ప్రేల్చాడు ప్రాణ్, బులెట్ విన్సెంట్ తలపైనుండి మాసుకు పోయింది. అతని కన్నుల్లో మృత్యుభయం ద్యోతక మయింది.

“దిస్కో వోక్లీ ఏ వార్నింగ్ షాట్..” అన్నాడు ప్రాణ్. “రెండు సెకన్లలో నోరు తెరవకపోయావంటే ఈసారి బులెట్ నీ బుర్రలో దూరుతుంది. ఆ తరువాత మేనక అందమైన వత్సాన్ని ముద్దు పెట్టుకుంటుంది.”

అలా అంటూనే వారి వెనుకగా వెళ్ళి టేవ్ రికార్డర్ ఆన్ చేసి వచ్చాడు.

“ఎస్ ....” అంటూ వారికెదురుగా విలుచుని ఏదో అనబోయాడు ప్రాణ్.

అదే సమయంలో వీధి తలుపు మెల్లగా తెరుచు కోవడంగాని, ఒక వ్యక్తి లోపలికి రావడంగాని గమనించలేదతను.

ఉన్నట్లుండి మెడపైన ఏదో చల్లగా తగలడంలో చిన్నగా ఉలిక్కిపడ్డాడు.

“నీకు కావలసింది నేను చెబుతాను, ప్రాణ్! ముందు పిస్టల్ డ్రావ్ చేసి చేతులు వెకెతు!” అన్న గంభీరమైన పలుకులు వినిపించడంలో తప్పనిసరిగా పిస్టల్ నేలకు జారవిడిచాడు ప్రాణ్. తన ప్రమత్తకు చింతిస్తూ.

విప్పెంట్, మేనకలు వచ్చినప్పుడు తెరిచిన తలుపు చూయలేదన్న విషయం అప్పుడే గుర్తుకొచ్చిందతనికి.

ఆ వ్యక్తి ఆనేశం ప్రకారం చేతులు వెకెతి గోడ వద్దకు వెళ్ళి నిలుచున్నాడు ప్రాణ్. ముఖం గోడవైపు వున్నందున ఆగంతకుడి ముఖం చూడలేకపోయాడు.

కాని, ఆ స్వరం ఎక్కడో ఆ ల కిం చి న ట్టుం ది....

‘నీరు’లో విన్న స్వరమే అది!

“ఎవరు నువ్వు?” ప్రశ్నించాడు ప్రాణ్.

“నీ పాలిట మృత్యువును” అన్నాడు ఆగంతకుడు కఠినంగా, “నీ అంతిమ కోర్కె నెరవేర్చడం మానవ

ధర్మంగా భావించి చెబుతున్నాను విను ... మేనక సాయంతో రమేష్ చంద్ర దగ్గురున్న వజ్రాలను దొంగి లించాలని ప్లాన్ వేశాము. రమేష్ చంద్రను బంధించాము. వజ్రాలు దొరకగానే అతన్ని చంపి, వాటితో మేనక, నేను, విన్సెంట్ విదేశాలకు పారిపోవాలనుకున్నాం. కాని, అతను వజ్రాలను యొక్కడ దాచాడో చెప్పలేదు. అందువలన మా ప్లాన్ అవ్ సెట్ అయింది. అంతలో నువ్వు మేనక పాత్రను గుర్తించడం జరిగింది. అందుకే ఆమె పోలికలున్న మరో యువతిని చంపి మేనకను మాయంచేశాము. ఆ హత్య జరిగింది నీ కోసమే కనుక శవం చేతిలోని చీటి నిన్ను హెచ్చరించడంకోసమే వెట్టాము.... ఈ రాత్రి ఎలాగైనా రమేష్ చంద్రచేత వజ్రాలు దాచిన చోటు చెప్పించాలని దృఢ నిశ్చయంతో వచ్చాము. వజ్రాలు దొరగగానే వాటిని ముగ్గురనూ పంచుకొని తలో దేశము వెళ్ళిపోయి మిలియనేర మై కో త జీవితాలను గడపాలనుకున్నాము.”

ఆ గాడతను.

“యూ ట్రెయిటర్!” అంటూ పైకి లేవబోయాడు రమేష్ చంద్ర.

“డోంట్ మూవ్ మాన్! అనవసరంగా చస్తావు” అంటూ తీక్షణంగా హెచ్చరించాడతను.

“ప్రాణ్! మధ్యలో నీ అడ్డంకి మూలంగా మా పని ఆలస్యమయేటట్లుంది. అందుకే ముందుగా నిన్ను యమ లోకానికి పంపిస్తున్నాను. దేవుణ్ణి తలుచుకో!” అంటూ పిస్టల్ పైకెత్తాడతను.

కళ్లు మూసుకుని ఊపిరి బిగబట్టాడు ప్రాణ్.
మరుక్షణంలో పిస్టల్ ప్రేలింది.

12

'అబ్బా' అంటూ చేయి పట్టుకుని ముందుకు వొంగి
పోయాడు ఆగంతకుడు. అతని చేతిలోని పిస్టల్ నేల
మీద పడింది.

ఆశ్చర్యంతో కళ్లు తెరిచి గిరున వెనక్కు తిరిగాడు
ప్రాణ్.

గుమ్మంలో మిస్ గీత నిలుచుని వుంది. ఆమె చేతిలోని
రివాల్వర్ పొగలు క్రక్కుతోంది. ఆగంతకుణ్ణి కవర్
చేస్తోందది, ఏ క్షణంగానైనా మళ్ళీ ప్రేల్చడానికి
ఆతృతపడుతున్నట్లు.

“గీతా!” అన్నాడు ప్రాణ్ ఆనందంగా.

“చేతులు పైకెత్తి పిస్టల్ కి దూరంగా జరుగు!”
అంటూ ఆగంతకుణ్ణి ఆదేశించింది గీత.

చెప్పినట్లు చేశాడతను.

ప్రాణ్ వెళ్ళి క్రిందపడిన ఆగంతకుడి పిస్టల్ న్ని,
అంతకుముందు తాను క్రిందపడేసిన పిస్టల్ న్ని తీసి జేబులో
పెట్టుకున్నాడు. ఆగంతకుణ్ణి త్రాళ్ళతో ఒక కుర్చీకి
కట్టేశాడు.

అతన్ని వృద్ధిశించి, “సాధుసింగ్! నీవంటి క్రూర్కొని
నమ్మడం రమేష్ చంద్రచేసిన పెద్ద పెరపాటు. ఫైనాన్స్
బ్రోకర్ గా వుంటూ పెద్ద గేమ్ ప్లాన్ చేశావు. రమేష్
చంద్ర సమయ నూర్చి తో ఆ వజ్రాలను మేనక స్నానం
చేసి వచ్చేలావున ఆమె బెడ్ రూంలోని స్విచ్ బోరులో
దాచివుండకపోతే—ఈ పాటికి అతని శవం పోలీసులకు
దొరకడమేకాక, వజ్రాలతో ఎవరికీ దొరకనంత దూరం

పారిపోయి వుండేవారు మీరు" అన్నాడు ప్రాణ్.

“అ! వజ్రాలు స్విచ్ బోరు లో పెట్టాడా!?”
అన్నారు సాధుసింగ్, విన్సెంట్, మేనకలు ఒక్కసారిగా.

“ప్రాణ్ జీ! మీరు వాటినెలా తెలుసుకోగలిగారు?!”
అశ్చర్యంతో ప్రశ్నించాడు రమేష్ చంద్ర.

మందహాసంతో, “డిబెక్టివ్ ల వూహకందని చోటంటూ వుండదు, మిష్టర్!” అని, “వజ్రాలు నా దగ్గర సురక్షితంగా వున్నాయి” అన్నాడు.

“బాస్! మీరు అనుమానంతో సాధుసింగ్ మూవ్ మెంట్సును కనిపెట్టమని నన్ను పంపించారుగా. చీకటి పడినప్పటినుండి అతనింటికెదురుగా కాపు కాకాను. ఇప్పటికి బయటకొచ్చాడు. కారులో వెంబడించాను. అతను ఈ బిల్డింగ్ లో ప్రవేశించటంతో అనుసరించి వచ్చాను.... థాంక్ గాడ్! సమయానికి రాగలిగాను” అంది గీత, ప్రాణ్ తో.

“నీట్ అండ్ ఫాస్ట్ వర్క్!” మెచ్చుకున్నాడు ప్రాణ్.

“ఇన్స్పెక్టర్ మాధవ్ కి ఫోన్ చెయ్.”

గీత తెలిఫోన్ చేస్తూంటే, ప్రాణ్ వెళ్ళి టేవ్ రికార్డర్ ఆఫ్ చేసి వచ్చాడు. టేవ్ తీసి బంధితులకు చూపుతూ, “రాక్షసుడి ప్రాణం చిలుకలో వున్నట్లు మీ ముగ్గురి ప్రాణాలు ఈ చిరుటేవ్ లో వున్నాయి! ఇప్పుడు సువ్య చెప్పిందంతా ఇందులో రికార్డ్ యింది” అన్నాడు సాధుసింగ్ తో.

కత్తివేటుకు నెత్తురు చుక్కలేదు వారి ముఖాలలో.

84

మెల్లగా లేచొచ్చాడు రమేష్ చంద్ర. ప్రాణ్ చేతులు పట్టుకుని ఆప్యాయంగా. నొక్కుతూ, “ప్రాణ్ జీ! నా కృతజ్ఞత నెలా తెలుపుకోవాలో తెలియటంలేదు. నా ప్రాణాలు, సొత్తు కూడా కాపాడారు” అన్నాడు. మందహాసంతో గీత వంక మాళాడు ప్రాణ్. అందంగా నవ్విందామె.

—:ఐ పో యి ౦ ది:—